Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1913-03-25

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 3 6 5

http://hdl.handle.net/11728/9485

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Ζ' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1913 ΑΡΙΘ. 365

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:
Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμμὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδός.—Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2. | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ ΑΞΙΟΙ

1821-1912

Μετ' εὐλαβείας καὶ εὐγνωμοσύνης, ἐξαιρέτου ἂς χαιρετίσωμεν μεθαύριον τὴν ἐπάνοδον τῆς τρισενδόξου καὶ τρὶς ηὐλογημένης ἐθνικῆς ἑορτῆς, τῆς 25 Μαρτίου, ἥτις ἐγαλούχησεν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἤδη γενεὰς τοῦ Γένους ἡμῶν μὲ τὴν ἐθνικὴν πίστιν καὶ μὲ τὸν ἐθνικὸν ἐνθουσιασμόν, γενομένη μὲν τὸ δίκαιον καύχημα τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ ἐν ταῖς εὐτυχίαις, ἐν ταῖς ἀτυχίαις δὲ καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις τοῦ ἔθνους ἡ σωτήριος ἄγκυρα καὶ ὁ τηλαυγὴς φάρος πρὸς παρηγορίαν καὶ ἀσφάλειαν ἀπὸ τῶν παντοίων χειμώνων καὶ κινδύνων αὐτοῦ.

Ὁ ἄφθαστος ἡρωϊσμὸς τῶν ἡμιθέων ἀγωνιστῶν τῆς ἑπταετοῦς γιγαντομαχίας καὶ ἡ ἀφάνταστος ἐγκαρτέρησις καὶ αὐταπάρνησις αὐτῶν ἐγένοντο ἡ διάπυρος ἑστία καὶ ἡ φωτοβόλος πηγή, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἤντλησεν ὑπὲρ τὰ ἐννενήκοντα ἤδη ἔτη ὅλην τὴν θέρμην καὶ τὴν φλόγα τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ζωῆς.

Τὸ 1821 δὲν ἐγένετο ἁπλῶς ὁ πρόδρομος τοῦ 1912 ἀλλ' ἡ γενέτειρα δύναμις καὶ γενεσιουργὸς αἰτία τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων πολεμικῶν τροπαίων τούτου, ὡς οἱ ἡρωϊκοὶ πολεμισταὶ τοῦ Σαρανταπόρου καὶ τοῦ Σόροβιτος, τῶν Γιαννιτσῶν καὶ τῆς Φλωρίνης, τῆς Πρεβέζης καὶ τῶν Πακτῶν, τῶν Πέντε Πηγαδίων καὶ τῆς Ἀετορράχης, οἱ ἡρωϊκοὶ πορθηταὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἰωαννίνων, οἱ ἀθάνατοι ἐλευθερωταὶ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἠπείρου καὶ οἱ ἀήττητοι ναυμάχοι τῆς Λήμνου ἀνεδείχθησαν γνήσιοι καὶ ἄξιοι υἱοὶ τῶν ἀθανάτων ἡρώων τῆς ἡμιθέου γενεᾶς τοῦ 1821, ὧν τὸ ἀπαράμιλλον ἠθικὸν μεγαλεῖον θὰ λαμπρύνῃ αἰωνίως τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν ὁρίζοντα καὶ θὰ φωτίζῃ τὸν ἐθνικὸν δρόμον ἡμῶν.

Οὐδέποτε ἀπὸ τῆς παλιγγενεσίας ἡμῶν πανηγυρικώτερον καὶ λαμπρότερον ἐδικαιούμεθα νὰ ἑορτάσωμεν τὴν τρισένδοξον ἐπετηρίδα αὐτῆς ὅσον κατὰ τὸ ἔνδοξον καὶ αἴσιον τοῦτο ἔτος, καὶ μεθ' ἡμῶν θὰ συνεώρταζον καὶ θὰ ἐπανηγύριζον αὐτὴν μετ' ἐνθέου εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς αἱ ἱεραὶ καὶ ἔνδοξοι σκιαὶ τῶν ἀθανάτων πατέρων ἡμῶν χαιρετίζουσαι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔνοπλον καὶ στεφανηφόρον, ὑπερήφανον ἐπὶ ταῖς νίκαις αὐτοῦ, ἀγαλλόμενον ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς μείζονος μοίρας τοῦ δουλεύοντος Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐμφορούμενον εἴπερ ποτε ὑπὸ τῆς ἀκραδάντου πίστεως εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἑαυτὸ περὶ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐκπληρώσεως τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ ὀνείρων, οἵτινες ἐπὶ αἰῶνας μακροὺς ἐπαρηγόρησαν καὶ ἐνεθάρρυναν καὶ ἐνέπνευσαν τὸ χειμαζόμενον Ἔθνος περισώσαντες αὐτὸ σῶον καὶ θωρακίσαντες καὶ ὁπλίσαντες πρὸς τὸν μέγαν καὶ ἔνδοξον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς καθολικῆς παλιγγενεσίας καὶ ἀπελευθερώσεως αὐτοῦ.

Ἔνοπλος καὶ νικηφόρος ὁ Ἑλληνισμὸς σήμερον δικαιοῦται νὰ ἀτενίζῃ μετὰ δικαιοτέρων καὶ ἀσφαλεστέρων ἐλπίδων τὸ αἴσιον τέρμα τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων του καὶ νὰ περιέπῃ μετὰ μεγαλειτέρας καὶ σταθερωτέρας πίστεως τὰ εὐγενέστατα καὶ ὕψιστα ἰδεώδη του, ἅτινα δὲν ἠδυνήθησαν αἰῶνες μακροὶ καὶ πάσης δυστυχίας καὶ ταλαιπωρίας ἀνάμεστοι, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ ἀμβλύνωσιν ἢ ἐξασθενήσωσιν.

Ἀτυχῶς, ὅμως, τὴν λαμπρότητα τῆς ἐθνικῆς πανηγύρεως ἐπεσκίασεν εἷς ἀπαίσιος ἔκφυλος, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς ἄρτι ἀπελευθερωθείσης Μακεδονίας προελθών, διὰ βεβήλου καὶ ἀνοσίας χειρὸς πλήξας θανασίμως τὸν Βασιλέα ἡμῶν Γεώργιον Α', περὶ τὸν νεοσκαφῆ τάφον τοῦ ὁποίου ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς πενθεῖ βαθέως καὶ καταστέλλει τῆς καρδίας του τὰ σφοδρὰ σκιρτήματα τῆς ἐθνικῆς χαρᾶς καὶ τοῦ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἅτινα ἡ ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας κομίζεται καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ ἐξαιρέτως ἐν τῷ παρόντι, ὅπερ ἐγένετο παντελῶς ἄξιον τῆς μεγάλης καὶ ἐνδόξου ἑορτῆς.

Ἐν τῷ θεσμῷ τῆς Βασιλείας τὸ δημοκρατικώτατον ἔθνος ἡμῶν ἀνευρίσκει τὴν αἰσθητὴν ἀναπαράστασιν τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ θρύλων οἵτινες ἐγένοντο ἡ προφητικὴ αὐτοῦ ἔμπνευσις καὶ ἀπετέλεσαν τὸ σύμβολον τῆς ἐθνικῆς πίστεως αὐτοῦ.

Ὁ ἀποτρόπαιος δολοφόνος τῆς Θεσσαλονίκης φονεύων τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων δὲν ἀφήρεσε μόνον τὸ ἔθνος τὸν ἀγαθὸν καὶ πατρικὸν ἡγεμόνα του ἀλλὰ προσέβαλε καὶ ἔτρωσε τὰς ἱερωτέρας καὶ ὑψηλοτέρας παραδόσεις καὶ δοξασίας του ἐπὶ τῆς ἀναβιωσάσης Ἑλληνικῆς Βασιλείας, ἣν ἐθεώρησε καὶ ἐπίστευσεν ὡς ἐπανάληψιν καὶ συνέχειαν τῆς Βυζαντιακῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐντεῦθεν τὸ βαθὺ Πανελλήνιον πένθος ὅπερ ἄγομεν κατ' αὐτὰς καὶ ἡ καταστολὴ πάσης πανηγυρικῆς λαμπρότητος καὶ διαχύσεως ἐπὶ τῇ ἐθνοχαρμοσύνῳ ἑορτῇ, ἵνα ἐξαγνίσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ μιαροῦ ἐγκλήματος, ἀποτίσωμεν δὲ δίκαιον φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν συμπαθοῦσαν καὶ συνταλαιπωρηθεῖσαν καὶ συγκινδυνεύσασαν οἰκογένειαν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως ἡμῶν καὶ ἐξαιρέτως πρὸς τὸν ἔνδοξον Νικητὴν καὶ Ἐλευθερωτὴν ὑπέροχον Υἱόν Του καὶ Βασιλέα ἡμῶν Κωνσταντῖνον ΙΒ'. Φόρον τιμῆς καὶ σεβασμοῦ ἀποτίνομεν καὶ πρὸς τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν παραδόσεις καὶ τὰς ὡραίας καὶ ὑψηλὰς ἐλπίδας τοῦ Γένους ἐπὶ τὴν ἀναβιώσασαν Βασιλείαν ὑπομιμνήσκοντες αὐτὴν οὕτω, ὅτι τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον φρονεῖ καὶ πιστεύει ὅτι ὁ ἐθνικὸς δόλιχος δὲν ἔληξεν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἠπειρωτικῇ ἐκστρατείᾳ, παρὰ πάσας τὰς λαμπρὰς νίκας αὐτῆς.

Ὡσεὶ μὴ ἤρκει τὸ δολοφονικὸν πλῆγμα ἐν Θεσσαλονίκῃ ὅπως βυθίσῃ εἰς πένθος ὁλόκληρον τὸ Γένος ἡμῶν καὶ εἰς ἐπίμετρον ἐπηκολούθησαν αἱ ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ διὰ στόματος τοῦ μεγάλου πρωθυπουργοῦ κ. Ἐλ. Βενιζέλου καταπληκτικαὶ καὶ ἀσύγγνωστοι δηλώσεις περὶ **ἐγκαταλείψεως τῆς ἑλληνικωτάτης Θράκης** *καὶ μετ' αὐτῆς βεβαίως καὶ τῆς ἐνδόξου Πόλεως, τοῦ ἀθανάτου καὶ ἐνδοξοτάτου κέντρου τῶν ἱερωτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἐθνικῶν πόθων καὶ ὀνείρων τοῦ Γένους ἡμῶν σύμπαντος.*

Ἀποκρούομεν μετὰ τοῦ Πανελληνίου ἐντονώτατα τὰς παραδόξους δηλώσεις καὶ ἀποκηρύττομεν μετ' αὐτοῦ ταύτας ὡς ἔμπνευσιν στιγμιαίας παραφορᾶς, δι' ἣν πεποίθαμεν ὅτι θὰ μεταμεληθῇ καὶ θὰ κλαύσῃ πικρῶς ὁ ὑπέροχος τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος πολιτικός.

Ἀποκρούομεν τοιαύτην βεβήλωσιν τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἑορτῆς, ἥτις πρέπει νὰ γένηται τὴν φορὰν ταύτην ἡμέρα μετανοίας καὶ ἐξιλασμοῦ διὰ τὴν ἀνευλαβῆ ἔκφρασιν καὶ τὴν ἀδόκητον βλασφημίαν πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ ὑπὲρ ὧν τὸ Γένος ἀπ' αἰώνων ἤδη προσφέρει ἱερὰς ἑκατόμβας καὶ ἐγείρει πολύνεκρα τρόπαια.

Ἡ ἔνδοξος ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἐκηρύχθη ἐν ὀνόματι τῶν χριστιανῶν αὐτοκρατόρων οὐχὶ ἀπὸ μιᾶς γενεᾶς ἀλλ' ἀπὸ πάσης χώρας Ἑλληνικῆς καὶ ὁ νικηφόρος πόλεμος τοῦ 1912 κύριον εἶχε σκοπὸν τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ σύμπαντος· ἐφόσον δὲ ἡ καθολικὴ ἀπελευθέρωσις εἶνε ἀνεκτέλεστος καὶ ἡ Βασιλεύουσα ξενοκρατεῖται καὶ δουλεύει, ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ὕψιστον καὶ ἱερὸν αὐτῆς καθῆκον καὶ ἀποστολὴν θεωρεῖ ὅπως συντελέσῃ τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου τὴν ἐγκαθίδρυσιν ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος.

Οὐδενὸς Ἕλληνος ἀνδρός, ὁσονδήποτε μέγας καὶ ἂν γένηται οὗτος, ἡ ἐπιβολὴ θὰ εἶνε ἱκανὴ νὰ καταστείλῃ τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, τῶν Πανελλήνων τὸν διακαῆ πόθον καὶ τὴν στερρὰν καὶ ἀκλόνητον πίστιν ἐπὶ τὸν τελικὸν θρίαμβον αὐτοῦ.

Τὸ 1821 ἀπετέλεσε τὴν λαμπροτέραν ἀφετηρίαν καὶ τὸ 1912 ἀπετέλεσε τὴν λαμπροτέραν συνέχειαν τοῦ μεγάλου ἀλλὰ μήπω τερματισθέντος ἀγῶνος, ὅστις μόνον θὰ ἔχῃ τέρμα οὐχὶ μιᾶς Ἑλλάδος τὴν στρογγύλωσιν, ἀλλὰ τοῦ Πανελληνίου τὴν ἀπελευθέρωσιν, καὶ τοιοῦτον ὅρκον τὸ Πανελλήνιον ὀμνύει σήμερον ἔνοπλον πρὸς τὰς ἱερὰς καὶ ἀθανάτους σκιὰς τοῦ 1821.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΙΚΡΟΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ Κου ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΩΝ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ

[Ἐπάναγκες καὶ προσῆκον ἐνομίσαμεν ὅπως ἀναδημοσιεύσωμεν τὴν σπουδαιοτάτην συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 4ης Μαρτίου, διότι κατ' αὐτὴν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἐλ. Βενιζέλος προέβη εἰς δηλώσεις αἵτινες προσβάλλουσι καιριώτατα τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἀντίκεινται πρὸς τὰ ἀπ' αἰώνων ἐθνικὰ ἰδεώδη του. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων μερίδων διερμηνεύοντες ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ γνησιώτατον ἐθνικὸν φρόνημα τοῦ Πανελληνίου ἐρρωμένως ἀπέκρουσαν τὰς ἀτυχεστάτας δηλώσεις αἵτινες ἀποδοκιμάζονται, βεβαίως, μετ' ἀγανακτήσεως ὑπὸ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ].

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 4 Μαρτίου ἠγέρθη συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας καὶ τῆς Θρᾴκης, ἐξαιτουμένων τὴν μέριμναν τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος ὅπως περιληφθῶσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Νέας Μεγάλης Ἑλλάδος.

Τὴν συζήτησιν ἤγειρεν ὁ ἐκ Πατρῶν βουλευτὴς κ. **Κανακάρης Ροῦφος** εἰπὼν περίπου τοιάδε:

ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ ΡΟΥΦΟΣ. Δὲν ὑποθέτω, ἄρχεται ὁ κ. βουλευτής, ὅτι ὑπάρχει τις ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὅστις θὰ θελήσῃ ν' ἀποδώσῃ ἄλλον σκοπὸν εἰς ἐμὲ, ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχω. Δὲν ὑπάρχουν τὴν στιγμὴν αὐτὴν οἱ ἐντεῦθεν καὶ οἱ ἐκεῖθεν. Δὲν ὑπάρχουν φίλοι καὶ ἐχθροὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ μόνον Ἕλληνες ἀπευθυνόμενοι πρὸς Ἕλληνας.

Δὲν γνωρίζω, λέγει κατόπιν, τοὺς λόγους δι' οὓς ἡ Κυβέρνησις ἀποφεύγει νὰ κάμῃ λόγον περὶ τῶν σχέσεών μας μετὰ τῶν συμμάχων, νομίζω ὅμως ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀφήσω νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ ἡ ὑποβληθεῖσα χθὲς ἀναφορὰ περὶ τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης, τὴν ὁποίαν ἀσκεπεῖς καὶ ὄρθιοι ἔπρεπε νὰ ἀκούσουν οἱ βουλευταί. Οἱ ἐπὶ πέντε ὁλοκλήρους αἰῶνας ἀγωνισθέντες δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσι Βούλγαροι. Δὲν εἶνε δυνατὸν λοιπὸν νὰ μὴ προκαλέσουν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ συγκίνησιν, θαυμασμὸν καὶ ἐκτίμησιν.

Λέγει κατόπιν ὁ κ. Ροῦφος ὅτι ἡ κυριωτέρα βάσις πρὸς διατήρησιν τῆς συμμαχίας εἶνε ἡ λογικὴ καὶ ἡ μετριοπάθεια, ἀναμφισβητήτως δὲ ἡ ὑποχώρησις μέχρις ἑνὸς σημείου. Θυσίαι τινὲς ἀπαιτοῦνται χάριν τῆς ἰσορροπίας, ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ διὰ τῶν μονομερῶν θυσιῶν. Ἐὰν φανῶμεν, λέγει ὁ κ. βουλευτής, ἐνδοτικώτεροι, θέλει παραβλαφθῇ αὐτὸ τὸ ἔρεισμα, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγών.

Λαμβάνει κατόπιν τὸν λόγον ὁ κ. Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΗΣ.

Ὁ κ. βουλευτὴς νομίζει ὅτι ἡ Κυβέρνησις πράττει ὅ,τι εἶνε δυνατὸν ὑπὲρ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δὲν νομίζει ὅμως ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπευθυνθῇ ἐκ τῆς αἰθούσης ταύτης φωνὴ διαμαρτυρίας πρὸς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον.

Ὁ κ. βουλευτὴς ὑπενθυμίζων ὅτι ὁ ἀγὼν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἦτο ἀπελευθερωτικός, προσθέτει ὅτι θὰ ἦτο ἀπελπιστικὸν μετ' ὀλίγον ὁ ἱστορικὸς ἐκεῖνος ὅστις θὰ γράψῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Βουλγαρίας, νὰ γράψῃ ὅτι ἑκόντες εὑρέθησαν Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι ἐδέχθησαν νὰ ὑπαχθῶσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Βουλγάρων καὶ ὅτι δὲν ἠκούσθη κἂν φωνὴ διαμαρτυρίας ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ.

Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Πετροπουλάκη, λέγει τὰ ἑξῆς:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Δὲν προετιθέμην παντάπασιν νὰ λάβω τὸν λόγον, ἀλλ' εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀφήσω ἀδιαμαρτύρητον τὴν τελευταίαν φράσιν ἡ ὁποία ἐξέφυγεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ κ. συναδέλφου. Καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἀφήσω ταύτην ἀδιαμαρτύρητον διότι προχθὲς ἀκόμη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν μερῶν ἐκείνων μὲ ἐπεσκέφθη καὶ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς μετεῖχεν ἄνθρωπος καταγόμενος ἐκ τῶν μερῶν ἐκείνων καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος μοὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐὰν «Ἕλληνες ἐκ τῶν ὑποδούλων περιέλθωσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τινὸς ἐκ τῶν συμμάχων Κρατῶν—ὅπως κατ' ἀνάγκην θὰ περιέλθωσι καὶ ἡ Κυβέρνησις, πρέπει νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι θὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ὅπως περιέλθωσιν ὀλιγώτεροι—μοὶ ἐδήλωσε, λέγω, ὅτι θὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι δύναται ἵνα ἀντισταθῇ κατὰ τῆς παραχωρήσεως ἥτις πρόκειται νὰ γίνῃ διὰ τῆς συμβάσεως μεταξὺ τῶν Συμμάχων. Κατὰ τῆς δηλώσεως ταύτης, τῆς ὁποίας ἀπήχησιν τρόπον τινὰ βλέπω εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ κ. συναδέλφου, διεμαρτυρήθην ἐντόνως καὶ εἶπον πρὸς τὸν κύριον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ζῶν ἐν Ἀθήναις ἀπολαμβάνει τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης, ὅτι ἂν ἤθελε φθάσει μέχρι τοιούτου σημείου ἀπονοίας, ὥστε νὰ συστήσῃ ἀντίστασιν εἰς τοὺς πληθυσμοὺς ἐκείνους, θὰ εἶχε καθῆκον νὰ μεταβῇ καὶ ὁ ἴδιος ἐκεῖ διὰ νὰ μετάσχῃ τῶν καταστροφῶν τὰς ὁποίας προσεκάλει διὰ τῆς πολιτείας του. Διὰ τοῦτο ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ διαμαρτυρηθῶ κατὰ τοῦ ὑπαινιγμοῦ, τὸν ὁποῖον πρὸ μικροῦ ὁ κύριος βουλευτὴς ἐξέφερεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ἐξ ἀνάγκης θὰ περιέλθωσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Συμμάχων πληθυσμοὶ Ἑλληνικοὶ καὶ μάλιστα πυκνοί. Θὰ προσθέσω μάλιστα ἀκόμη ὅτι θὰ περιέλθωσιν ὑπὸ ξένην κυριαρχίαν, τὴν κυριαρχίαν τινὸς ἐκ τῶν συμμάχων, οἱ πληθυσμοὶ οὗτοι ὄχι διότι κατελήφθησαν αἱ χῶραι αὗται ὑπὸ τῶν Συμμάχων, ἢ διότι ἀπαιτοῦσι τοῦτο οὗτοι, ἀλλὰ διότι γεωγραφικοὶ λόγοι φέρουσιν ἡμᾶς εἰς τοιαύτην θέσιν, ὥστε καὶ ἐὰν μᾶς ἔλεγον οἱ Σύμμαχοι ὅτι εἶνε διατεθειμένοι νὰ μᾶς ἀφήσωσι νὰ ἐπεκτείνωμεν τὰ ὅριά μας πρὸς τὰ ἐκεῖ διὰ νὰ περιλάβωμεν καὶ τοὺς Ἑλληνικοὺς ἐκείνους πληθυσμούς, ἐγὼ τοὐλάχιστον ὡς ὑπεύθυνος Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐδεχέμην τοιαύτην χάραξιν ὁρίων, ὡς λίαν ἐπικίνδυνον, διότι θὰ ἀνεγνώριζον ὅτι ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐκταθῶμεν ἐν συνεχείᾳ παρὰ τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ φθάσωμεν νὰ περιλάβωμεν τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Θρᾴκης, θὰ ἀνεγνώριζον λέγω ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο ἀσθενεστέρα κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἐκτεινομένη παρὰ τὴν θάλασσαν ἄνευ σπονδυλικῆς στήλης, παρ' ὅσον θὰ ἦτο ἐὰν τὰ ὅρια αὐτῆς ἐστρογγυλοῦντο κατ' ἄλλην διεύθυνσιν. Ὑπάρχουσιν ἀνάγκαι τὰς ὁποίας οὐδεὶς δύναται νὰ παραγνωρίσῃ καὶ ἐλπίζω ὅτι ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου δὲν θὰ ἐνθαρρυνθοῦν εἰς ἀντίστασιν πληθυσμοί, οἱ ὁποῖοι εἶνε φυσικὸν νὰ ἀδημονοῦν, νὰ πονοῦν ἐπὶ τῇ ἀμφιβολίᾳ μήπως δὲν περιληφθοῦν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς μείζονος νέας Ἑλλάδος. Ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι πληθυσμοί, τῶν ὁποίων πονεῖ ἡ καρδία, οὐδεὶς ὑπεύθυνος θὰ εὑρεθῇ ἐνταῦθα ἵνα ὠθήσῃ αὐτοὺς ὅπως μὴ προσαρμοσθῶσι πρὸς τὰς ἐπιταγὰς αἱ ὁποῖαι θὰ προέλθωσιν ἐκ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διανομῆς ἡ ὁποία θὰ ὑπογραφῇ μεταξὺ τῶν συμμάχων καὶ θὰ ὑποβληθῇ ἀκολούθως εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ θὰ ἦτο παραγνώρισις τῆς εὐθύνης τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ἐὰν ὁμιλῶν τις ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους εἰσηγηθῇ τὴν πολιτείαν τὴν ὁποίαν εἰσηγήθη ἐνώπιόν μου ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐκ τῶν μερῶν ἐκείνων, ὁ διαμένων ἐν Ἀθήναις καὶ ἀπολαμβάνων τῶν ἀγαθῶν τῆς ἀσφαλείας καὶ διατεινόμενος ἐντεῦθεν ὅτι θέλει ἀντισταθῇ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν Συμμάχων.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ λέγει ὅτι ἐζήτησε τὸν λόγον ὁ κ. Γούναρης. Κατὰ τὸν κανονισμόν, δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐκτὸς ἐὰν γενικευθῇ ἡ συζήτησις τῇ αἰτήσει δέκα βουλευτῶν.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ὑποθέτω ὅτι ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ συμφωνεῖ.

Δ. ΡΑΛΛΗΣ. Μετὰ τοὺς λόγους τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως βεβαίως δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ γενικευθῇ ἡ συζήτησις.

Πράγματι ἡ Βουλὴ συμφωνεῖ εἰς τὴν γενίκευσιν τῆς συζητήσεως καὶ ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν κ. ΓΟΥΝΑΡΗΝ.

Κατάπληκτος, κύριοι βουλευταί, διατελῶ ἀπὸ ὅσα πρὸ ὀλίγου ἤκουσα λεχθέντα ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Κατάπληκτος δὲ διατελῶ ἐξ αὐτῶν, ὄχι μόνον διὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ὕφος μὲ τὸ ὁποῖον ἐλέχθησαν. Ἀλλ' οὐχ ἧττον ἐκπλήσσομαι καὶ διὰ τὴν αἰτίαν ἐκ τῆς ὁποίας ἐνομίσθη ἀναγκαῖον νὰ λεχθῶσιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς αἱ δηλώσεις, τὰς ὁποίας πρὸ ὀλίγου ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως προσεκάλεσε τὴν Βουλὴν εἰς ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἡ Βουλὴ συνῆλθε καὶ ἐξακολουθεῖ ἐργαζομένη ἀπὸ δύο σχεδὸν ἑβδομάδων. Ἡ Κυβέρνησις καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα δὲν ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε δήλωσιν σχετιζομένην πρὸς τὰ Ἐθνικὰ πράγματα. Παρέλιπε δὲ πᾶσαν δήλωσιν καίτοι ἐγνώριζε τὴν ἀγωνίαν, ἡ ὁποία συνέχει τὴν ψυχὴν τῶν ἑλλήνων πάντων, τῶν τε ἑλλήνων τῶν ἐντὸς τῆς χώρας τῆς ἐλευθέρας καὶ τῶν ἑλλήνων τῶν ἔξω ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ὁποίων διεξάγεται ὁ ἀγών. Παρέλιπε δὲ πᾶσαν τοιαύτην δήλωσιν προφανῶς διότι, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐκκρεμὴς ἡ ἐθνικὴ ὑπόθεσις δὲν ἐπετρέπετο ν' ἀποκαλυφθῇ ἡ θέσις ἡ διπλωματικὴ τῆς Ἑλλάδος. Αἱ ἐργασίαι πλησιάζουν εἰς τὸ τέλος.

Καὶ αἰφνιδίως ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μιᾶς φράσεως, τὴν ὁποίαν εἶπεν ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Λακωνίας, ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ προβῇ εἰς τὰς δηλώσεις, ἃς ἠκούσαμεν. Καὶ ὁμιλήσας ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀπήντησε μόνον εἰς τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν Λακωνίας ἀλλ' ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ἀνακοινώσῃ καὶ τί ἀπήντησε πρὸς ἕνα κύριον, ὁ ὁποῖος ὡμίλησεν εἰς αὐτὸν ἐν τῷ δωματίῳ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑποβληθείσης εἰς τὴν βουλὴν αἰτήσεως. Καὶ μᾶς εἶπεν κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι πρὸς τὸν κύριον ἐκεῖνον ἐξέθηκε πράγματα τὰ ὁποῖα εἶνε τῇ ἀληθείᾳ καταπληκτικόν, πῶς δύνανται νὰ ἐκτεθῶσι δημοσίᾳ ἐν τῷ σταδίῳ, ἐνῷ εὑρίσκεται ἐκκρεμὴς ἡ διαπραγμάτευσις τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως. Διότι, κύριοι, συνεισφέροντες πάσας τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις, ἐπελήφθημεν τοῦ ἀγῶνος, τοῦ ὁποίου τὸν χαρακτηρισμόν, οἷος ὑπὸ πρώτου τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐδόθη, ἐπεκρότησεν ἡ Βουλὴ καὶ τὸ Ἔθνος σύμπαν. Ἐπελήφθημεν ἀγῶνος ἐλευθερωτικοῦ. Τοῦ ἀγῶνος τούτου ἐπελήφθημεν μετὰ Συμμάχων, τὰς μετὰ τῶν ὁποίων συμφωνίας ἀγνοοῦμεν, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι αὗται ἐξησφάλισαν τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐν τούτοις βραδύτερον ἀπὸ δηλώσεις ἐξωδίκους τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐμάθομεν ὅτι οὐδεμία ἐγένετο συμφωνία. Πᾶσα ἐπίκρισις παρέλκει ὡς πρόωρος, διότι ἐν τῇ διανοίᾳ πάντων μία ἐκράτει καὶ κρατεῖ ἰδέα. Ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος καὶ ἡ ἀποφυγὴ πάσης ἐνεργείας δυναμένης νὰ ζημιώσῃ αὐτό. Καὶ αἴφνης ἀκούομεν ὅτι ἐνῷ οὐδεμία ἐγένετο συμφωνία, ἡ ὁποία νὰ ἐξασφαλίζῃ τὰ ἐθνικὰ δίκαια ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα οὐδεὶς θέλει εὑρεθῇ νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ἔχουσιν εὐσταθεστάτην τὴν βάσιν καὶ θετικωτάτην τὴν ὑπόστασιν, ἐν τούτοις δηλοῦμεν ὅτι θεωροῦμεν τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος ἑλληνικωτάτων πληθυσμῶν ὡς ἀντιπατριωτικὴν ἐνέργειαν. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρκει τοῦτο ἀκούομεν ὅτι καὶ ἄλλα συμπαγῆ ἑλληνικὰ τμήματα τῆς ἀπὸ τῶν Τούρκων ἀποσπασθείσης χώρας κρίνονται τοιαῦτα, ὥστε καὶ προφερόμενα ἀκόμη δὲν θὰ τὰ ἐδέχετο ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, διὸ νὰ μὴ μείνῃ ἡ Ἑλλὰς ἄνευ σπονδυλικῆς στήλης. Ταῦτα δὲ λέγει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὃν χρόνον πρόκειται νὰ διαπραγματευθῶμεν περὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν. Καὶ ὅταν δηλοῖ συγχρόνως ὅτι δι' ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἐδέχετο θὰ ζητήσῃ ἀνταλλάγματα. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ δὲν ἀμφιβάλλω, κύριοι, ὅτι μεθ' ὅλα ὅσα εἶπε πρὸ ὀλίγου ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θέλει ἐπιδιώξῃ ὅ,τι τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους τῷ ὑπαγορεύει ἐντελῶς ἀνεξαρτήτως πρὸ ὅσα εἶπε.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Νὰ εἴπω μίαν λέξιν, κύριε συνάδελφε, ἡ ὁποία δύναται νὰ εὐκολύνῃ καὶ ὑμᾶς καὶ τοὺς μέλλοντας μεθ' ὑμᾶς νὰ λάβωσι τὸν λόγον. Κατὰ τὰς γενομένας διαπραγματεύσεις, ἀφ' ἧς πᾶσα ἰδέα μεταρρυθμίσεων ἐγκατελείφθη μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ κατάπτωσιν τῆς τουρκικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐν Εὐρώπῃ, κατὰ τὰς ἀρξαμένας, λέγω, διαπραγματεύσεις μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῶν Συμμάχων ἐδήλωσα ὅτι δὲν εἴχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐκταθῶσι τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἐν Θράκῃ καὶ ἐζήτησα ἀλλαχοῦ νὰ λάβω ἀνταλλάγματα ἀλλ' ὄχι ἐν Θράκῃ. Ἐνόμισα ὅτι ἦτο ἀναγκαῖον νὰ εἴπω ταῦτα.

ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μοὶ δώσητε σαφεστέραν τὴν ἐξήγησιν μέχρι ποίου σημείου θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἐπέκτασις τῶν ὅρων;

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ὄχι. Ἀλλ' ἐδήλωσα ἀρνητικῶς ὅτι δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ περιλάβωσι ταῦτα τὸν πολύτιμον πληθυσμὸν τῆς Θράκης. Ἀλλαχοῦ ἐζήτησα τ' ἀνταλλάγματα καὶ ἔκαμα τὴν θυσίαν αὐτήν, ἐνόμισα δ' ὅτι μοὶ ἐπιβάλλετο νὰ παράσχω τὴν βεβαίωσιν αὐτήν, ὅπως τὴν ἔκαμα πρὸ μικροῦ, τὴν παρέχω δὲ πρὸς ὑμᾶς τὴν στιγμὴν ταύτην.

ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἠθέλησε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον πρὸς διασάφησιν ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρὸς αὐτόν. Ἡ ἑρμηνεία ὅμως τὴν ὁποίαν εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δώσω εἶνε ὅτι, ἀφοῦ ἡ δήλωσις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο συνεπείᾳ τῶν ὅσων εἶπεν ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Λακωνίας καὶ τὰ ὁποῖα ἀφεώρων ὡρισμένας χώρας σχετιζόμενα πρὸς τὴν ὑποβληθεῖσαν ἀναφοράν...

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμὸν ἀφεώρων οἱ λόγοι τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Λακωνίας, μόνον τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Ἀχαιοήλιδος ἀφεώρων ὡρισμένον μέρος, ἀλλὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ Λακωνίας ἀφεώρων ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν.

Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΗΣ. Τὰς Σέρρας, τὴν Δράμαν καὶ τὴν Καβάλλαν.

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Ἐξ ὅσων ἐγὼ ἀντελήφθην ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Λακωνίας ὡμίλησε περὶ ὡρισμένων ἐκτάσεων ἀναμφισβητήτως Ἑλληνικῶν, περὶ ἐκείνων δὲ ἀκριβῶς τῶν ἰδίων ἐκτάσεων, ὡμίλησεν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὁ πολίτης ἐκεῖνος ὁ ἐν Ἀθήναις διαμένων καὶ καταγόμενος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ ἀγόρευσις τοῦ ἀξιοτίμου προλαλήσαντος περιεστράφη εἰς ὅλους τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμούς, διότι τοιοῦτον εἶνε τὸ θέμα τῆς ἀναφορᾶς.

Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΗΣ. Ὡμίλησα διὰ Σέρρας, Δράμαν καὶ Καβάλλαν.

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Θὰ παρακαλέσω ὑμᾶς κ. Πρόεδρε νὰ δεχθῆτε ὅτι δὲν ὑπάρχει περίπτωσις νὰ δώσητε ἐξηγήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζαβιτσιᾶνος). Ὁρίστε.

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Ὀφείλω λοιπὸν νὰ ἑρμηνεύσω τοὺς λόγους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὡς ἀφορῶντας τὰς χώρας περὶ τῶν ὁποίων ὡμίλησε καὶ ὁ πολίτης ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως νὰ ὀργισθῇ καθ' ὃν τρόπον ὠργίσθη. Καὶ ὁ πολίτης ἐκεῖνος περὶ ὡρισμένων ἐκτάσεων, πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὡμίλησε. Καὶ περὶ τῶν ἐκτάσεων ἐκείνων γίνεται λόγος καὶ ἐν τῇ ὑποβληθείσῃ ἀναφορᾷ. Θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διαβαθμίσῃ μετὰ πλείονος ψυχραιμίας τὰς δηλώσεις, εἰς ἃς προέβη, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι, ὅταν τὰς δηλώσεις ταύτας τὰς ἐξετάσῃ μετὰ τῆς ψυχραιμίας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ἡ διαχείρισις ὑποθέσεων τοιαύτης σοβαρωτάτης σημασίας καὶ τοιαύτης λεπτότητος, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιμείνῃ εἰς αὐτάς. Λυποῦμαι μεγάλως διὰ τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν ἐκ Λακωνίας, διότι ὁμιλήσας καθ' ὃν τρόπον ὡμίλησε, χωρὶς βεβαίως νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν τοιαύτην προαίρεσιν, προὐκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος ἐν τῇ ἀγανακτήσει αὐτοῦ εἶπε πράγματα, τὰ ὁποῖα εἶμαι βέβαιος ὅτι εἴσθε πάντες ὑμεῖς σύμφωνοι ὡς θὰ εἶνε ἐπίσης βεβαίως σύμφωνοι καὶ πάντες ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ τὰ ἀναγνώσωσι, διότι, δυστυχῶς, δὲν θὰ ἐξαφανισθῶσιν, εἶπε, πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν θὰ εἶνε εὐχαριστημένος ὅτι τὰ εἶπε. Διότι εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα οὐδαμῶς συντείνουσι νὰ ἐνισχύσωσι τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσι, τὰς ὁποίας διεξάγει.

Ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσι ταύταις δὲν θὰ εἶνε χρήσιμον αὐτὸ τὸ ἀρνητικὸν μέρος τῶν δηλώσεων, τὸ ὁποῖον πρὸ μικροῦ ἐτόνισε καὶ περὶ τοῦ ὁποίου δὲν πρόκειται. Διότι τὸ ἐνδιαφέρον εἶνε τὸ μέρος τῶν δηλώσεων τὸ ἀφορῶν τμῆμα χώρας Ἑλληνικωτάτης, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ἀπείρως τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τοῦ ὁποίου εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ θελήσῃ νὰ ἀγωνισθῇ καὶ δὲν θὰ θελήσῃ νὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Εἶνε τοῦτο τὸ τμῆμα ἐκεῖνο, περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησε προχθὲς ὁ ἐξ Ἀργολιδοκορινθίας συνάδελφος τοσοῦτον θαυμασίως. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῇ τις ποτὲ ὅτι ὅλη ἐκείνη ἡ ἔκτασις ἡ μεταξὺ Στρυμῶνος καὶ Νέστου ἡ Ἑλληνικωτάτη τὴν ὁποίαν οὐδεὶς λόγος, οὔτε ὁ γεωγραφικός, περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, οὐδὲ ὁ πολιτικός, οὐδ' ἱερός τις οἱοσδήποτε δύναται νὰ καταστήσῃ ἀντικείμενον ἀξιώσεων τῶν συμμάχων, εἶνε δυνατὸν νὰ ἐγκαταλειφθῇ οὕτω προχείρως ἐν τῇ ἀγανακτήσει μιᾶς στιγμῆς. Ἠκούσαμεν πάντες καὶ παρηκολουθήσαμεν μετ' ἐνδιαφέροντος ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα τόσον ἐξαιρέτως ἐξέθηκε πρὸ τῆς Βουλῆς ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Ἀργολιδοκορινθίας. Εἶνε δυνατὸν νὰ εἴπῃ τις ὅτι δύναται ν' ἀντιταχθῇ οἱονδήποτε ἐπιχείρημα εἰς δικαιώματα οὕτω ἑδραίως στηριζόμενα, εἶνε δυνατὸν νὰ εἴπῃ τις, εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῇ τις ὅτι ἡ προσκύρωσις τῶν χωρῶν αὐτῶν εἶνε ἐπιβεβλημένη νὰ γίνῃ κατὰ τρόπον παραγνωρίζοντα τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὅτι αἱ χῶραι ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι ἔδωκαν τὴν ἀφορμὴν νὰ γείνῃ ἡ συζήτησις αὐτὴ κρίνονται ἐν τοιαύτῃ σχέσει πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν, ὥστε νὰ καταστῶσιν ἀντικείμενον δηλώσεων, οἷαι αἱ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ; Καὶ νὰ τεθῶσι παραλλήλως μὲ χώρας Ἑλληνικάς, διὰ τὰς ὁποίας ἐκρίθη ἐπιτετραμμένον νὰ λεχθῇ ὅτι εἶνε συμφέρον διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν νὰ μὴ προστεθῶσιν εἰς αὐτόν, ἵνα μὴ καταστήσωσι τὴν Ἑλλάδα ἄνευ σπονδυλικῆς στήλης; Εἶνε τοιαῦτα τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὥστε δὲν χρήζουσιν ἀντικρούσεως. Εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα ἐν καὶ μόνον ἐπιβάλλουσι. Νὰ σημειωθῇ ὅτι λεχθέντα ὡς ἐλέχθησαν καὶ ὑπὸ περιστάσεις αἱ ὁποῖαι παρερχόμεναι θὰ λυπήσωσι καὶ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τὰ εἶπε, δὲν ἔχουσι τὴν σημασίαν ἥτις ἠδύνατο νὰ προσδοθῇ εἰς αὐτὰ ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ εἰπόντος. Εἶνε ἀναγκαία δὲ ἡ σημείωσις αὐτή, διὰ νὰ μὴ λεχθῇ ὅτι ἐξεφράσθησαν ταῦτα ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου καὶ ἠκούσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὁλοκλήρου χωρὶς νὰ μὴ ὑποσημειωθῇ ἀμέσως ὅτι ἦσαν ἁπλῆ ἔκφρασις ἀγανακτήσεως, ἡ ὁποία παρέσυρε τὸν Κυβερνήτην τῆς χώρας νὰ εἴπῃ, ὅσα εἶπε. Τοῦτο καὶ μόνον, κύριοι, ἠθέλησα νὰ τονίσω ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα. Ἡ κατάπληξίς μου, ἀκούσαντος ὅσα εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε δὲν μοὶ ἐπέτρεψε παρὰ τὰ ὀλίγα ταῦτα νὰ εἴπω. Καὶ νομίζω ταῦτα ἐπαρκῆ διὰ τὸν σκοπόν, τὸν ὁποῖον ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα προεθέμην. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸν λόγον λαμβάνει κατόπιν ὁ κ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ νομίζω, κύριοι, ὅτι οὐχὶ προσηκόντως ἠγέρθη ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἡ συζήτησις συζήτησις τοιαύτης σπουδαιότητος ἀλλὰ καὶ τοιαύτης λεπτότητος, ἀπροσδοκήτως ὅλως κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ φέρω κρίσεις ἂν ἡ ὁμιλία τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Λακωνίας ὑπῆρξεν ἐν πᾶσιν εὐτυχής, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διατύπωσιν ὡς ἀνταξία πρὸς τὴν λεπτότητα τοῦ ζητήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου περιεστράφη.

Δύναμαι ὅμως νὰ εἴπω μετὰ θάρρους ὅτι κατ' ἐμὲ ὑπερέβη πᾶσαν ἀστοχίαν ἡ εἰς αὐτὴν ἀπάντησις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Βεβαίως ἦτο ἄστοχος αὕτη καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ κατὰ τὴν διατύπωσιν, ἐπικίνδυνος δὲ συγχρόνως, προερχομένη ἀπὸ τῆς ἐπισήμου θέσεως Κυβερνήτου τοῦ Κράτους. Ψυχραιμία τις μεγαλειτέρα ἐκ μέρους αὐτοῦ ἤθελεν ἀνταποκριθῇ πληρέστερον εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σοβαρότητος τοῦ ζητήματος καὶ τῆς σημασίας, ἡ ὁποία δύναται νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τῆς διατυπώσεως τῆς γνώμης ἑνὸς βουλευτοῦ πλειότερον αἰσθανομένου, δύναμαι νὰ εἴπω ὡς ὀλιγώτερον κρίνοντος ὑπευθύνως, καὶ τῆς διατυπώσεως τῶν δηλώσεων εἰς ἃς προβαίνει ὁ Κυβερνήτης τοῦ Κράτους. Ὑπῆρξεν ἄστοχος, εἶπον, ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ κατὰ τὴν διατύπωσιν. Τοιαύτη ὀργίλη ἔκφρασις περὶ τῆς τύχης ἑλληνικῶν χωρῶν, ἀνταποκρινομένη πλέον ὄχι μόνον πρὸς τὴν ἄστοχον ἔστω ἔκφρασιν τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Λακωνίας, ἀλλὰ συνοπτικῶς χρησιμεύουσα ὡς ἀπάντησις πρὸς αὐτὴν τὴν ἀναφορὰν ἡ ὁποία ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, τοιαύτη ὀργίλη ἀπομάκρυνσις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου Κράτους, προξενεῖ ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν καὶ ἐμβάλλει ἕκαστον ἡμῶν εἰς μερίμνας σοβαρὰς περὶ τῆς τύχης τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Διότι ὡμίλησεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς περὶ ὁριστικῆς παραχωρήσεως τῆς Θράκης χωρὶς νὰ εἴπῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἀντὶ τίνων ἐπίσης ὁριστικῶν ἀνταλλαγμάτων ἔπραξε τοῦτο. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐκταθῶ εἰς λεπτομερείας. Τὸ σημεῖον τὸ κεντρικόν, τὸ ὁποῖον προὐκάλεσε τὴν ὀργίλην παρέμβασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὑπῆρξεν ἡ ἀπειλὴ ἡ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης ταύτης διατυπωθεῖσα πρὸς αὐτόν, ἀπειλὴ τῆς ὁποίας ἀπήχησιν ἐνόμισεν ὅτι εὗρεν εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Λακωνίας, ὅτι εἰς περίστασιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἑλληνικὸς πληθυσμὸς θὰ μετέβαλε κυρίαρχον καὶ ἤθελεν ὑπαχθῇ εἰς ξένην κυριαρχίαν, δὲν ἤθελε δεχθῇ τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης, ἣν θὰ συνήπτεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἤθελεν ἀντιστῇ κατὰ τῆς τοιαύτης ὑπαγωγῆς του.

Ἡ ἀπειλὴ λέγω αὕτη, ἡ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης ταύτης γενομένη προεκάλεσε τὴν ὀργὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τραχύτητας πολλαχῶς ἐπικινδύνους, αἱ ὁποῖαι θὰ ηὔχετό τις νὰ μὴ ἠκούοντο ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ Κράτους. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐννοίας δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶχεν ἐν μέρει δίκαιον καὶ ἐν μέρει ἄδικον. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλήφθη πρόνοια, ὥστε ἐν τῇ διανομῇ τῶν κατακτηθεισῶν χωρῶν νὰ τηρηθῶσιν ὅροι τῆς ἀναλογίας καὶ τοῦ δικαίου, νὰ τηρηθῶσιν οὗτοι ἐν τῇ ὑπαγωγῇ Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ὑπὸ ξένην κυριαρχίαν καὶ ξένων πληθυσμῶν ὑπὸ Ἑλληνικὴν κυριαρχίαν, ἤθελον δὲ συγχρόνως τηρηθῇ ὅλοι οἱ ὅροι ἐκεῖνοι, δυνάμει τῶν ὁποίων ἀμοιβαίως θὰ ἀσφαλισθῇ πλήρης ἡ ἐθνικὴ αὐτῶν ὑπόστασις, ἡ θρησκευτικὴ αὐτῶν ὑπόστασις, ἡ ἐκπαιδευτικὴ αὐτῶν ἐλευθερία κατὰ τρόπον ὥστε κατ' οὐσίαν ὁ ἀγὼν νὰ εἶνε ἀπελευθερωτικός, βεβαίως οὐδ' ἡ ἀπειλὴ ἐκείνη θὰ εἶχε σημασίαν τινά. Διότι οὔτε ἐκ τῆς αἰθούσης ταύτης, οὔτε ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐν γένει Κράτους, ἀλλ' οὔτε ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀμέσως ἐνδιαφερομένους πληθυσμοὺς εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῇ τις λογικῶς ὅτι θὰ προέλθῃ ἐνθάρρυνσις οἱαδήποτε πρὸς ἀντίστασιν. Ἀλλ' ὅμως εἰς περίστασιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ διαμονὴ ἤθελεν ἐκτελεσθῇ παρὰ τοὺς κανόνας τούτους ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἢ ἂν ὅπως δήποτε διανομένης ταύτης δὲν ἤθελε ληφθῇ ἀποτελεσματικὴ πρόνοια ὅπως ἀσφαλισθῇ τελείως ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις, ἡ πολιτικὴ καὶ ἐθνικὴ συνείδησις καὶ ἐκπαιδευτικὴ ἐλευθερία τῶν εἰς ἄλλους ὑπαχθησομένων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, εἰς περίστασιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ ἤθελον κληθῇ διὰ συνθήκης νὰ ἀλλάξωσι δεσπότην, νὰ εἶνε βέβαιος ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὄχι μόνον ἐν τῷ ἐλευθέρῳ Κράτει ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὑποδούλῳ Ἑλληνισμῷ θὰ ὑπάρξῃ ἀντίταξις ῥιζικὴ καὶ ἀνένδοτος. Οὐχὶ διότι θὰ ὑποκινηθῇ αὕτη ἀλλὰ διότι θὰ εἶνε ἔκρηξις αὐθόρμητος, θὰ εἶνε ἡ ἐφαρμογὴ νόμου φυσικοῦ τὴν ὁποίαν οὔτε ὁ χάρτης μιᾶς συνθήκης, οὔτε καμμία δύναμις θὰ δυνηθῇ νὰ προλάβῃ.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΘΕΟΤΟΚΗ

Ὁμιλεῖ κατόπιν ὁ κ. Γ. Θεοτόκης ὡς ἑξῆς:

Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ὁμολογῶ, κύριοι, ὅτι ὄχι μόνον μετ' ἐκπλήξεως ἀλλὰ καὶ μετὰ λύπης μεγάλης ἤκουσα τῶν δηλώσεων τοῦ ἀξιοτίμου κυρίου Πρωθυπουργοῦ, εἶμαι δὲ πεπεισμένος, ὅτι παρεχομένης τῆς ὀργῆς ἡ ὁποία παρεκίνησεν αὐτὸν ἴσως ἵνα τὰς δηλώσεις ταύτας ποιήσηται εἰς τὴν Βουλήν, ὁ ἴδιος Πρωθυπουργὸς θὰ μεταμεληθῇ μεγάλως διὰ τὰς δηλώσεις αὐτάς, καὶ λέγω ὅτι θὰ μεταμεληθῇ διότι αἱ δηλώσεις αὗται ὄχι ἀπελπίζουν καὶ τὴν ἐλευθέραν καὶ τὴν δούλην Ἑλλάδα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πολέμου, ἀλλὰ θέτουσι τὴν Κυβέρνησιν ἐν ἀδυναμίᾳ διαπραγματεύσεων. Διότι παρακαλῶ νὰ μοὶ εἴπητε ἐὰν ἡ πρώτη ἐκδοχὴ εἶνε ἡ ἀληθής, καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ ἀληθής, διότι ἀπαντῶν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς ἀναφορὰν ὑποβληθεῖσαν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐν τῇ ὁποίᾳ γίνεται κυρίως λόγος περὶ Σερρῶν καὶ Καβάλλας, εἶπεν ὅσα εἶπεν, ποία εἶνε ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσιν; Ἀλλ' ἠθέλησεν ἀργότερον νὰ διορθώσῃ τὴν φράσιν, ἐννοῶν τὸ μέγεθος τῆς βλάβης τὴν ὁποίαν ἡ φράσις θὰ ἔχῃ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ περιώρισεν ἐν τῇ δευτέρᾳ ὁμιλίᾳ του τὴν φράσιν αὐτὴν διὰ τὴν Θράκην καὶ εἶπεν ὅτι τὴν Θράκην καὶ προσφερομένην δὲν τὴν θέλει, διότι ἡ Θράκη ἑνουμένη εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ προκαλέσῃ κινδύνους διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἐρωτῶ ὑμᾶς, κ. Πρωθυπουργέ, ὅταν θὰ συζητήσητε περὶ τῶν ἀνταλλαγμάτων τὰ ὁποῖα θὰ ζητήσητε διὰ τὴν θυσίαν τῆς Θράκης, δὲν φοβεῖσθε ὅτι θὰ σᾶς εἴπωσιν ὅτι δὲν δύνασθε νὰ ζητήσητε ἀνταλλάγματα διὰ τὴν Θράκην, διότι ἡ Θράκη, κατὰ τὰς ἐπισήμους ὑμῶν δηλώσεις, δι' ἡμᾶς εἶνε βάρος, τί θὰ εἴπητε; Ἀπαντήσατε, παρακαλῶ.

Ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα τῶν δηλώσεων εἰς ἃς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προέβη ἐν καταστάσει ὀργῆς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ἆρά γε ταῦτα εἶνε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα περιμένομεν ἐν σιγῇ ἐπὶ τόσον χρόνον; Ἐνῷ εἰς ἄλλας Βουλὰς συμμάχων κραταιαὶ συζητήσεις ἐγένοντο καὶ ἠκούσθησαν διαμαρτυρίαι διὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐδόθη ἀπάντησις ὅτι ἐὰν ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλονίκης θελήσῃ νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν θὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν; Καὶ ἐρωτῶ: Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δώσητε τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν περὶ τῶν Σερρῶν καὶ τῆς Καβάλλας; δὲν ἦτο δυνατὸν ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης νὰ στηρίξητε τὰς ἀπαντήσεις ὑμῶν; Καὶ ὑπάρχει τις ἀμφιβάλλων ὅτι ἐὰν ἐρωτηθῇ ὁ λαὸς ἐκεῖνος θὰ εἶνε ὁμόφωνος ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος; Ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἔρχεται ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ὁ ὁποῖος λέγει: «Καὶ ἐὰν μοὶ δοθῇ ἡ Θράκη δὲν τὴν θέλω.» Αὗται εἶνε αἱ διακηρύξεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τοῦ ἐλευθερωτοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Κρίνατε ὑμεῖς ἤδη περὶ τῶν δηλώσεων τούτων. (Χειροκροτήματα).

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΡΑΛΛΗ

Ὁμιλεῖ κατόπιν ὁ κ. Δ. ΡΑΛΛΗΣ, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Κατεπλάγην, κύριοι, ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατεπλάγην διότι ἐφρόνουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶχε σταθμίσει πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, εἶχε σταθμίσει τοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι ἠδύναντο ν' ἀπειλήσουν καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς καὶ ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμὸν ἐκ συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι ἤθελον προέλθει ἐκ τυχαίου τινὸς γεγονότος, οἷον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν προκειμένην συζήτησιν. Κατεπλάγην δὲ κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον, καθόσον ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ πληροφορηθῶ παρ' ἀξιοτίμου μέλους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπέκρουεν οἱανδήποτε συζήτησιν ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃ τοιοῦτον κίνδυνον. Καὶ ἐδήλωσε μὲν ὁ ἀξιότιμος κύριος Ὑπουργὸς ὁ ἀποταθεὶς πρὸς ἐμέ, ὡς ὑποθέτω, καὶ πρὸς ἄλλους κυρίους συναδέλφους, ἐδήλωσε μὲν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποτρέψῃ τὸν ἔλεγχον ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς ἢ ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτε ἤθελεν εἴσθαι ὁ ἔλεγχος οὗτος ἐπίκαιρος, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Ὑπουργοῦ ὅτι ἐθεώρει ἄκαιρον τὴν τοιαύτην συζήτησιν. Εἰς τὸν ἀξιότιμον κ. Ὑπουργὸν τὸν τιμήσαντά με διὰ τῶν τοιούτων ἀνακοινώσεων ἀπήντησα ὅτι ἐνόσῳ τὸ τηλεβόλον κροτεῖ, συζήτησις συνεπαγομένη ζητήματα εὐθυνῶν δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένη καὶ ἤθελον θεωρήσει παράλειψιν καθήκοντος τὸ νὰ μὴ διαμαρτυρηθῶ κατὰ τοιαύτης συζητήσεως. Καὶ εὑρίσκομαι ἤδη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διαμαρτυρηθῶ κατ' αὐτοῦ τοῦ κυρίου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος τοιαῦτα ἐδήλωσε πρὸς μέλη τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Ὑπουργοῦ, νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τὰς δηλώσεις τὰς ὁποίας πρὸ ὀλίγου ἐποιήσατο. Δὲν ἔχω οὐδένα λόγον ν' ἀποκρύψω πρὸς ὑμᾶς, κύριοι, ποῖαι εἶνε αἱ σκέψεις τὰς ὁποίας ἀνεκοίνωσα πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως. Εἶπον αὐτῷ ὅτι διΐσταμαι ῥιζικῶς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς. Ἀλλ' ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ὁ πόλεμος, δὲν κρίνω ὅτι εἶνε εὔθετος ὁ χρόνος ὅπως κριθῇ ἡ πολιτεία αὐτῆς καὶ κατανεμηθῶσιν αἱ εὐθύναι. Σήμερον τὴν σημαίαν τὴν ἐθνικὴν κρατεῖ ἡ Κυβέρνησις καὶ περὶ τὴν σημαίαν αὐτὴν καλοῦνται ὄχι μόνον οἱ πολῖται τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου, ἀλλ' ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς ὅπως προσέλθῃ καὶ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῶν δικαίων αὐτοῦ. Δὲν γνωρίζω τί συνέβη ἔκτοτε. Βεβαίως αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δικαιολογηθῶσιν ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ ἔν τινι αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δικαιολογηθῶσι καὶ ἐκ μιᾶς οἱασδήποτε δηλώσεως τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Λακωνίας καὶ ἄλλου τινός. Διότι καὶ τοῦτο τότε ἐπραγματεύθημεν ὅταν ἐπρόκειτο νὰ συνέλθωμεν ἐνταῦθα. Ἐθεωρήσαμεν ὅτι δηλώσεις οἱουδήποτε βουλευτοῦ γενόμεναι μονομερῶς, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προκαλέσωσι ζητήματα ἐν τῇ Βουλῇ. Διότι καὶ ἐκεῖνος ὅστις ὡμίλησεν, ὡς ὡμίλησε, πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἰδίαν του διαβεβαίωσιν καὶ ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Λακωνίας δὲν ὑπέχουν εὐθύνας, οἵας ὑπέχει ἡ Κυβέρνησις, οἵας ὑπέχει ἡ Βουλὴ ὡς σῶμα ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ τὴν κατεύθυνσιν τῆς πολιτείας ἡμῶν. Θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἀναγκαίως θὰ ἐξετασθῇ ἡ πολιτεία τῆς Κυβερνήσεως. Θὰ ἐξετασθῶσιν αἱ εὐθύναι καὶ αὐτῆς καὶ ἐκείνων, οἵτινες διΐστανται πρὸς τὴν πολιτείαν αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ ὥρα δὲν ἦλθεν ἔτι, θαυμάζω δὲ ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διὰ λόγου τόσον ἀνηλεοῦς πρὸς τὸν παλλόμενον ὅλον Ἑλληνισμόν, πρὸς τὸν αἱμάσσοντα Ἑλληνισμὸν τῆς Θράκης, προέβη εἰς δηλώσεις δι' ὧν, ὡς ὀρθῶς εἶπε πρὸ ὀλίγου ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Κερκύρας, οὐ μόνον ἀπεμπολεῖ τὰ δικαιώματα τὰ ἀναμφισβήτητα τοῦ μεγάλου ἐκείνου τμήματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ ἀγωνιζομένου ἐπὶ πέντε ὅλους αἰῶνας κατ' ἐπαχθοῦς δουλείας, ἀλλὰ δεσμεύει καὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τοῦ φυλετικοῦ ἡμῶν ἐχθροῦ. (Χειροκροτήματα.)

Ὁ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ λέγει ὅτι ἡ δήλωσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δὲν εἶνε οὔτε ἐπιζήμια διπλωματικῶς οὔτε ἄκαιρος. Ἡ παραίτησις ὑπὲρ ἄλλων τοῦ ἐθνικοῦ τούτου τμήματος ἐγένετο καθ' ἃ εἶπε, πρὸ μηνῶν ὅλων καὶ ἐδηλώθη τότε διὰ ποίους λόγους ἐγένετο καὶ καθωρίσθησαν ἔκτοτε αἱ ἀποζημιώσεις πρὸς ἡμᾶς διὰ τὴν θυσίαν ταύτην. Διατί ἄρα φοβεῖται ὁ κ. βουλευτὴς Κερκύρας τὴν διπλωματικὴν θέσιν τοῦ ζητήματος ἐκ τῶν δηλώσεων τούτων, ἀφοῦ τὸ ζήτημα ἐκανονίσθη ἤδη διπλωματικῶς; Ἡ ἀνακοίνωσις ἀφ' ἑτέρου τῇ ἐθνικῇ ἀντιπροσωπείᾳ ἦτο ἔργον ἔντιμον, διότι ἔδει νὰ κρίνῃ τὸ ἔθνος ἐκ τοῦ συντελεσθέντος τούτου σταδίου ἂν ὠφελίμως διαχειρίζεται τὴν ὑπόθεσιν ἡ Κυβέρνησις, ὥστε νὰ παρέξῃ πεποιθότως τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς περαιτέρω. Ἀλλ' ὅπως κριθῇ τοῦτο δέον νὰ ἐξετασθῇ ποῖοι λόγοι ἔπεισαν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν παραχώρησιν ταύτην.

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ παρακαλεῖ νὰ μὴ γίνῃ τοιαύτη συζήτησις, διότι εἶνε ἄκαιρος, καὶ ὁ ῥήτωρ κατέρχεται τοῦ βήματος.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

Λαμβάνει κατόπιν ἀπὸ τοῦ βήματος τὸν λόγον ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ.

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, ἐλέχθη ὅτι παρασυρθεὶς εἰς ὀργήν, εἴτε δικαίαν εἴτε ἄδικον, ἐκ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ κ. βουλευτοῦ Λακωνίας εἶπον πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔπρεπε νὰ εἴπω καὶ τὰ ὁποῖα ἔθιξαν τινὰς τῶν συναδέλφων ἰδίως, ἀποκλειστικῶς ἐλπίζω τοὺς καθημένους εἰς τὰ ἑδώλια τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐπεδιώχθη μάλιστα νὰ μοὶ παρασχεθῇ κάποια ἔνδειξις ἐπιεικείας λόγῳ τῆς ψυχικῆς ταραχῆς εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμην. Καίτοι δὲ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐκφράσω ζωηρὰς τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὴν ἐπιεικῆ ταύτην διάθεσιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, λυποῦμαι μὴ δυνάμενος νὰ δεχθῶ τὴν ἐπιείκειαν ταύτην

καὶ ὑποχρεοῦμαι νὰ ζητήσω ἀπὸ τὴν Βουλὴν αὐστηρὰν τὴν κρίσιν της ἐὰν νομίσῃ ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη κρίσεως. Διότι εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν τοῦ Κράτους ἀείποτε μέν, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς παρούσαις τόσῳ σπουδαίαις καὶ ἱστορικαῖς διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν περιστάσεσι, δὲν θὰ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ἀφήσῃ νὰ διαφύγουν τὸ ἕρκος τῶν ὀδόντων του ἀπρόσεκτοι λόγοι, ἁπλῶς καὶ μόνον διότι εὑρέθη νὰ διατελῇ ἐν ὀργῇ. Ἀλλά, κύριοι βουλευταί, ποῖα εἶνε τὰ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ, τὰ ὁποῖα ἐκρίθησαν τόσον ἐπικίνδυνα διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα; Ἐγένετο παρ' ἐμοῦ ἡ δήλωσις ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσι πρὸς τοὺς συμμάχους ἔχει ἤδη ἀναγνωρίσει τὴν θυσίαν τῶν μεγάλων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Θράκης καὶ κατηγοροῦμαι διότι ἔρχομαι νὰ κάμω τὴν δήλωσιν ταύτην ἀπὸ σήμερον χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη. Ἀλλὰ τὴν δήλωσιν ταύτην, τὴν ὁποίαν κάμνω σήμερον μόνον πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους—καὶ θὰ ἐξηγήσω διατί τὴν κάμνω—τὴν δήλωσιν ταύτην εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι φοβεῖσθε ὅτι θὰ τὴν μάθουν τὴν ἔχω κάμει πρὸ πολλῶν μηνῶν. Ὥστε ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ μοὶ καταγνωσθῇ ἂν ὄχι διάθεσις βλάβης, ἀλλ' ἔλλειψις προστασίας τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἡ εὐθύνη μου δὲν ἄρχεται σήμερον μόνον, ἀλλὰ πρὸ μηνῶν, ἀφ' ὅτου προῆλθον εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν συμμάχων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διανομῆς, ἀφ' ἧς ἐδήλωσα ῥητῶς ὅτι ποιοῦμαι τὴν θυσίαν ταύτην τῶν πληθυσμῶν τῆς Θράκης, ζητῶν ἀλλαχοῦ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνταλλάγματα. Ἡ δήλωσις δὲ αὕτη ἐγένετο ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ἐγένετο ἑβδομάδας τινὰς τρεῖς ἢ τέσσαρας μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος, ὅταν ὁ θρίαμβος τῶν συμμαχικῶν ὅπλων καὶ ἡ τόσον ἀπότομος καὶ ἀνέλπιστος κατάπτωσις τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς Τουρκίας κατέστησαν ἐμφανὲς ὅτι δὲν ἠδύνατο πλέον σοβαρῶς νὰ γίνῃ λόγος περὶ μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ, Ἠπείρῳ καὶ Θρᾴκῃ, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποβλέψουν τὰ σύμμαχα Κράτη εἰς ἄλλην διαρρύθμισιν τῶν ὁρίων των, ἀφίνοντα τὸ μέγα μέρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ὑπὸ μεταρρυθμίσεις, πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐνόμισεν ἀναγκαῖον ἡ Κυβέρνησις ν' ἀρχίσῃ διαπραγματεύσεις πρὸς τοὺς Συμμάχους, ἀντιμετωπίζουσα τὴν νέαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν, ἐπαναλαμβάνω, ὁ θρίαμβος τῶν συμμαχικῶν ὅπλων καὶ ἡ ἀπότομος κατάπτωσις τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς Τουρκίας. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς δὲ ἐκείνης ἔκαμα τὴν δήλωσιν—καὶ δὲν ἐδίστασα ἐπὶ στιγμήν, ἀποβλέπων εἰς αὐτὰ ταῦτα τὰ πράγματα—ὅτι κάμνω τὴν θυσίαν τοῦ μεγάλου τμήματος τοῦ ἐν Θρᾴκῃ Ἑλληνισμοῦ. Ἀλλ' ἐνόμισα ὅτι ἦτο ἀναγκαῖον σήμερον, ὅτε καὶ πάλιν εἶδον διαφαινομένην ἀπειλήν τινα, τὴν δήλωσιν ταύτην, τὴν ὁποίαν γνωρίζουν οἱ σύμμαχοι ἀπὸ μακροῦ, νὰ τὴν καταστήσω γνωστὴν καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸν ἐλεύθερον ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς πληθυσμοὺς ἐκείνους, διότι δὲν ἤθελον νὰ ἀφήσω αὐτοὺς ἐκθέτους, κινδυνεύοντας νὰ γίνουν ὄργανα ἐνεργειῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δύνανται μὲν νὰ ἄγωνται ἀπὸ πατριωτικὰς διαθέσεις, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι εἶνε οἱ μᾶλλον ἐπικίνδυνοι ἄνθρωποι διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, διότι ἀφίνουν νὰ ὁδηγῶνται ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτῶν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τὴν καρδίαν καὶ θέτουν ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ τὸν νοῦν. Ἐγνώριζα λοιπὸν καὶ γνωρίζω ὅτι γίνονται ἐνέργειαι ὅπως γεννηθῶσιν ἀντιδράσεις ἐκ μέρους ἐκείνων τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναμφισβητήτως πρόκειται νὰ μείνουν ἔξω τῶν ὁρίων τῆς μεγαλυνομένης Ἑλλάδος. Καὶ ἦτο καθῆκον ὑπέρτατον δι' ἐμὲ νὰ ἐπωφεληθῶ τῆς πρώτης εὐκαιρίας, ἡ ὁποία μοὶ ἐδίδετο, διὰ νὰ διακηρύξω τοῦτο, διὰ νὰ γνωρίζουν οἱ πληθυσμοὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ ὑπευθύνου στόματος τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι συνιστοῦν εἰς αὐτοὺς τὰ τοιαῦτα πράγματα εἶνε ἀληθεῖς ἐχθροὶ τῆς Πατρίδος, ἀληθεῖς ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διότι εἶνε ἀδύνατον, κύριοι, τοιαύτη πολιτεία νὰ μὴ ἔχῃ τὰς δεινοτάτας τῶν συνεπειῶν. Ἐκεῖνο, περὶ τοῦ ὁποίου εἶνε ὑποχρεωμένη να μεριμνήσῃ ἡ Κυβέρνησις, εἶνε ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὁ κ. βουλευτὴς Ἀρκαδίας. Περὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἐκείνου εἶνε ἀνάγκη νὰ ληφθῇ πρόνοια ὅπως διασωθῇ ἡ ἐθνικὴ αὐτοῦ συνείδησις, ἡ θρησκευτικὴ αὐτοῦ συνείδησις. Ἀλλὰ ταῦτα μόνον δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὸ ἐλεύθερον τοῦτο Κράτος. Ὅστις δύναται νὰ ὑπισχνεῖται εἰς αὐτοὺς ἄλλα, αὐτὸς ἀποδεικνύεται ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καμμίαν συνείδησιν τῶν ζημιῶν τῶν μεγάλων, τὰς ὁποίας διὰ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας αὐτοῦ δύναται νὰ δημιουργήσῃ ὄχι μόνον διὰ τοὺς πληθυσμοὺς ἐκείνους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν χώραν ταύτην, καὶ διὰ τὸ μέλλον ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους.

Εἰς ἄλλην ἐποχήν, κύριοι πρὸ τριῶν ἐτῶν καὶ πλέον, θὰ ἦτο δύσκολον ἴσως εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τοῦ Κράτους νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος αὐτό, διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν μετὰ τοσαύτης ἀποφασιστικότητος, ἄνευ ἀποκαλύψεώς τινος. Ἀλλ' ἐγὼ κύριοι, ὁ ὁποῖος δὲν ἔζησα ἐν μέσῳ ὑμῶν κατὰ τὸ μακρὸν στάδιον τοῦ βίου μου, ὅστις ἀπὸ ὀλίγων μόνον ἐτῶν εὑρίσκομαι ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, ἐγὼ ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώριζον τόσον καλὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, κατώρθωσα νὰ συναγάγω τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπετελέσθη ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ τριῶν ἐτῶν μία κολοσσιαία μεταβολή, τὴν ὁποίαν ὅλοι δὲν ἀντιλαμβάνονται, καὶ ἡ μεταβολὴ αὕτη εἶνε τοιαύτη, ὥστε ὄχι μόνον ἐπιτρέπει ἀλλ' ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὑπεύθυνον πολιτικὸν τὸν κυβερνῶντα τὴν Ἑλλάδα νὰ λέγῃ πρὸς τὸν λαὸν τὴν ἀλήθειαν. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς εἶπεν ὅτι ἀπεμπολοῦμεν τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τῆς Ἑλλάδος, διότι θυσιάζομεν ἐν Θρᾴκῃ τὸν Ἑλληνισμόν. Δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα ἀκόμη, κύριοι διὰ νὰ κριθῇ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ἀληθῶς δὲ ἐὰν ἐπεδιώκετο σήμερον ὁ λογαριασμὸς τῶν εὐθυνῶν, ἡ Κυβέρνησις θὰ εὑρίσκετο εἰς δυσχερεστάτην θέσιν, διότι ἡ ἐπίθεσις θὰ ἔμενε κατὰ τὸ πλεῖστον ἄνευ ἀπαντήσεως, καθόσον ἡ ἄμυνα τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐστρέφετο ἀκριβῶς ἐπὶ ἐπιχειρημάτων καὶ γεγονότων τὰ ὁποῖα ἦτο ἀδύνατον εἰς αὐτήν, καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ κρημνισθῇ ἐκ τῆς ἀρχῆς σήμερον, νὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον ὑμῶν, νὰ προβάλῃ καὶ ὑποστηρίξῃ διότι θὰ ἦσαν ἐπιχειρήματα καὶ γεγονότα τὰ ὁποῖα θὰ παρέβλαπτον τὴν θέσιν τὴν Ἑλληνικήν. Ἀλλ' ἔχω καθῆκον νὰ ἀπαντήσω πρὸς τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν ἐκ Κερκύρας ὁ ὁποῖος μοῦ ἀπέδωκεν εἰρωνικῶς τὸν τίτλον τοῦ ἐλευθερωτοῦ, ὅτι τὸν τίτλον τοῦ ἐλευθερωτοῦ δὲν τὸν διεξεδίκησα ποτέ. Ἐν τῷ ἀσθενεῖ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μου, κύριε βουλευτὰ ἐκ Κερκύρας, διῆλθον τὸν βίον μου, ὅστις ἀπὸ πολλοῦ παρακάμψας τὴν νεανικὴν ἡλικίαν, παρακάμπτει ἤδη φεῦ καὶ τὴν ἀνδρικήν, διῆλθον λέγω τὸν βίον μου μακρὰν πάσης ἀνέσεως, πάσης εὐχαριστήσεως, θυσιάσας τὴν ὑγείαν μου, τὴν μικράν, πολὺ μικρὰν ἀληθῶς, περιουσίαν τὴν ὁποίαν εἶχον ἐκ πατρικῆς κληρονομίας, ζήσας ἄνευ πολλῆς φιλοδοξίας εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῆς Κρήτης προσπαθῶν ν' ἀποδώσω τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα μου εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός.

Δὲν εἶχον κατορθώσει νὰ ἐπιτύχω τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου διὰ τὸ ὁποῖον εἰργαζόμην καὶ ἐν περιπλοκῇ ἐθνικῇ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἤμην ἀλλότριος ἀπὸ εὐθύνας, ἐκλήθην ἐνταῦθα ἐν μέσῳ, θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, ναυαγίων πολιτικῶν καὶ ἐκλήθην διὰ νὰ ἐπιδιώξω ὅπως συγκρατήσω τὰ φερόμενα ἄνευ τινὸς διευθύνσεως ἐθνικὰ πράγματα, ὅπως συγκεντρώσω τὰς δυνάμεις τὰς ἐθνικὰς καὶ τονώσω αὐτὰς κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ παρουσιάσω τὴν Ἑλλάδα συμφωνοτέραν πρὸς τὰς ἀξιώσεις ἐκείνων οἵτινες τὴν ἐδημιούργησαν. Τὸ ἔργον, κύριοι, ἀληθῶς ὑπερέβαινε τὰς ἀσθενικάς μου δυνάμεις, ἀλλ' ἡ τιμὴ τῶν γενομένων δὲν ὀφείλεται εἰς ἐμὲ οὔτε εἶμαι τόσον ἀψυχολόγητος καὶ ἀκοινωνιολόγητος, καίτοι μὴ ἀνήκων εἰς τὴν ὁμάδα τῶν κοινωνιολόγων (Ἱλαρότης), ὥστε νὰ μὴ γνωρίζω ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ εἷς ἄνθρωπος ὅσα ἐπετεύχθησαν. Ἐγένετο ἐργασία ὑποσυνειδήτως εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἔθνους ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, ἐγὼ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ γίνω σημαιοφόρος ἰδεῶν αἱ ὁποῖαι πρὸ πολλοῦ εἶχον σπαρῇ καὶ αἱ ὁποῖαι ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς ἄλλην ἐπρόκειτο νὰ ἐκδηλωθοῦν καὶ πραγματοποιηθοῦν. Ἐγὼ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων ἐπεδίωξα ὅπως εἰς τὴν ὑποσυνείδητον ταύτην ἐργασίαν δώσω λελογισμένην καὶ ὡρισμένην κατεύθυνσιν. Εἶχον τὸ εὐτύχημα νὰ ἴδω τὴν μεγάλην πλειονοψηφίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἑλληνικὸν λαὸν ἀκολουθοῦντά με, ὑποστηρίζοντά με, ἐπικροτοῦντά μοι, παρέχοντά μοι τὰ πάντα ὅπως καταστῇ τὸ ἔργον ἀληθῶς εὐκολώτερον. Καὶ τοῦτο εἰς ἐμὲ μείζονα ἔτι εὐθύνην ἐπέρριψε, διότι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὅταν πρόκειται νὰ κρίνῃ τὸ ἔργον μου, τὴν ἐνέργειάν μου, θὰ μοὶ εἴπῃ: σοῦ παρεχώρησα ὅλα τὰ μέσα, δὲν ἔχεις οὐδεμίαν δικαιολογίαν ὅτι δὲν ἐπέτυχες ἐφ' ὅσον δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἔργου ὑπερτέρου τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων, ὑπέχεις διπλῆν τὴν εὐθύνην.

Ἀλλά, κύριοι, ὅσον καὶ ἂν δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ἀπὸ σήμερον τὸ ἔργον τὸ συντελούμενον, ἔχω τὸ δικαίωμα, ἀπαντῶν εἰς τὸν εἰρωνικόν, εἰς τὸν ἐμπαικτικὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ εἴπω ὅτι ὅλαι αἱ ἐνδείξεις εἶνε ὅτι τὸ Ἔθνος τὸ Ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον ἐνθυμεῖται ἕκαστος ποῦ εὑρίσκετο πρὸ τριῶν ἐτῶν ἔτι, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἔχει νὰ περισώσῃ διὰ τῆς γενομένης ἐργασίας τὰ ἐννέα δέκατα ἴσως, τὸ πλεῖστον τοὐλάχιστον ἐξ ἐκείνου τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ περισωθῇ, ἂν ὄχι μόνον κατὰ τὸ τελευταῖον τριετές, ἔστω πενταετές, διάστημα ἐγίνετο ἡ προσήκουσα ἐργασία, ἀλλ' ἂν ἐπὶ 30 καὶ 35 ἔτη συνεχῶς καὶ ἀπαύστως εἰργαζόμεθα ὅπως οἱ σύμμαχοι ἡμῶν εἰργάσθησαν. Θὰ ἠδυνάμην νὰ περιορισθῶ εἰς ταῦτα καὶ μόνον, ἀλλὰ νομίζω, κύριοι, ὅτι εὑρεθεὶς εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀνέλθω ἐπὶ τοῦ βήματος τούτου, ἔχω καθῆκον νὰ εἴπω ὀλίγας τινὰς λέξεις καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις ἡμῶν πρὸς τοὺς συμμάχους. Αἱ δυσκολίαι αἱ ὁποῖαι γεννῶνται εἰς τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς, ἦτο φυσικὸν νὰ γεννηθῶσι, διότι γνωστὸν εἶνε πόσον εἶνε μεγάλη ἡ ἐθνικὴ ἀποκλειστικότης. Ἕκαστον ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν μετασχόντων εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν ἀγῶνα ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῆς χριστιανικῆς Ἀνατολῆς, ὠθούμενον ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ὁρμεμφύτου ζητεῖ νὰ λάβῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα, ἀξιοῖ δὲ ἀπὸ χρηστοῦ συνειδότος ὅτι ἐκεῖνο κατέβαλε τὰς μεγαλειτέρας εἰσφορὰς εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια εἶνε ἄλλη, ὅτι ὅλοι κατέβαλον μεγάλας εἰσφοράς, ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα συνηνώθησαν κατέβαλον πᾶσαν καὶ τὴν ὑστάτην αὐτῶν ἐνέργειαν ὅπως ἐντείνωσι καὶ τὰς ψυχικάς των καὶ τὰς σωματικάς των καὶ τὰς ὑλικάς των δυνάμεις διὰ νὰ ἐπέλθῃ τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ἄλλως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ. Ἐλπίζω νὰ μὴ διαψευσθῶ ὑπὸ τῶν μελλόντων γεγονότων, καίτοι δὲν παραγνωρίζω τὰς ὑπαρχούσας δυσχερείας. Ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ τῆς διανομῆς δὲν θὰ χαραχθῶσιν οὔτε ἀπὸ τὰς κατὰ τὰς διαφόρους περιφερείας στρατιωτικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι βλέπουν ἐν στενωτάτῳ ὁρίζοντι τὰ πράγματα καὶ ἀπὸ τυπικῆς ἁπλῶς στρατιωτικῆς ἀπόψεως, οὔτε ἀπὸ τοὺς ἄγαν πατριώτας ἑκάστου τῶν συμμετασχόντων τῆς ἱερᾶς αὐτῆς συμμαχίας Κρατῶν, ὅτι τὰ τῆς διανομῆς θὰ ῥυθμισθῶσιν ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους κυβερνήτας τῶν Κρατῶν τούτων, καὶ ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι κυβερνῆται θὰ ἔχωσιν ἀρκετὸν πατριωτισμόν, ὥστε νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν ῥύθμισιν αὐτὴν κατὰ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἐπιεικές, καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐνδεδειγμένον, ἀποβλέποντες καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς τοὺς βαλκανικοὺς λαοὺς ἡ διατήρησις τοῦ συνδέσμου αὐτῶν, ὁ ὁποῖος ἔφερε τόσον λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἔφερεν ἐν τῷ παρελθόντι ἡ διχοστασία αὐτῶν. Ἐλπίζω ὅτι ὁ πατριωτισμὸς τῶν κυβερνητῶν τῶν συμμάχων θὰ δειχθῇ τόσον ὑψηλός, ὥστε νὰ θελήσωσι νὰ συναινέσωσιν εἰς τὰς ἀναγκαίας θυσίας διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ προσήκουσα διανομὴ ἥτις θ' ἀσφαλίσῃ τὴν διατήρησιν τῆς ἑνότητος ἐν τῷ μέλλοντι, ἔστω καὶ ἂν τὴν ἐπιοῦσαν ἔμελλον νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἄγαν πατριωτῶν ὡς προδόται τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Σ. Σ. Κ. Φ. Ἕπονται αἱ ἀγορεύσεις τῶν κ. κ. Θεοτόκη (δευτερολογία), Διαλογικὴ συζήτησις, ἀγορεύσεις κ. Ἀραβαντινοῦ

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Η ΛΕΥΚΩΣΙΑ"

ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν παραπλεύρως τοῦ Ὑποδηματοποιείου κ. Γαβριὴλ Μιχαηλίδου.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΤΟΥ ΕΝ ΚΥΡΙΩ ΑΝΑΠΑΥΟΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'

Τῇ ... Τετάρτῃ συνῳδὰ τῇ Ἐγκυκλίῳ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐτελέσθησαν καθ' ἅπασαν τὴν Νῆσον κατανυκτικώτατα Μνημόσυνα ἐν ᾧ χρόνῳ ἐν Ἀθήναις ἡ σεπτὴ σορὸς τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως ἡμῶν ἐκηδεύετο ἐν βασιλικῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ ὑπὸ καθολικὸν πάνδημον πένθος τοῦ τε ἐλευθέρου καὶ τοῦ δούλου καὶ τοῦ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμοῦ.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου διπλαῖ ἀπὸ τοῦ Γυμναστηρίου ὁλμοβολαὶ καὶ σύγχρονος ἐξ ἁπάντων τῶν Ναῶν πένθιμος κωδωνοκρουσία ἐσήμαναν τὸ πένθιμον τῆς ἡμέρας. Ἅπαντα τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια ἤργησαν καὶ τὰ καταστήματα παρέμειναν κεκλεισμένα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ ἀλλεπαλλήλως ἀνεπετάσθησαν αἱ ἐθνικαὶ σημαῖαι μεσίστιοι ἀπὸ τῶν κωδωνοστασίων, τῶν ἱστῶν τῶν Ἐκπαιδευτηρίων καὶ τοῦ Γυμναστηρίου καὶ τῶν διαφόρων σωματείων ὡς καὶ ἐκ τῶν πλείστων καταστημάτων καὶ οἰκιῶν. Καθ' ἑκάστην ὥραν ἀπὸ τοῦ Γυμναστηρίου δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐκρότουν διπλαῖ ὁλμοβολαὶ καὶ οἱ κώδωνες τῶν ναῶν ἐπὶ πεντάλεπτον ἐκρούοντο πενθίμως.

Εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Φανερωμένης ὅπου θὰ ἐτελεῖτο τὸ μνημόσυνον τῇ 11 π. μ. ὁ κόσμος συνέρρεεν ἀπὸ τῆς 9 π.μ. ἵνα καταλάβῃ θέσεις. Μικρὸν πρὸ τῆς ὡρισμένης ὥρας αἱ μαθήτριαι καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Διδασκαλείων, τοῦ Π. Γυμνασίου, τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν δύο Παρθεναγωγείων καὶ καὶ τῶν δύο Ἀστικῶν Σχολῶν ἐν ὁμοιομόρφῳ στολῇ, μετὰ πενθίμων περιβραχιονίων καὶ μετὰ τῶν λαβάρων αὐτῶν κεκαλυμμένων διὰ πενθίμου περιβλήματος μετὰ τοῦ οἰκείου διδακτικοῦ προσωπικοῦ προσῆλθον καὶ παρετάχθησαν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ, τῶν μαθητριῶν μόνον τοποθετηθεισῶν ἐν τῷ γυναικωνίτῃ.

Τῇ 10.55' προσῆλθον ὁ ἐντιμ. Ἀρχιγραμματεὺς καὶ ὁ Διοικητὴς Λευκωσίας ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ καὶ ἅπαντες οἱ Τμηματάρχαι καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς Ἀστυνομίας καὶ κατέλαβον τὰς ὡρισμένας θέσεις, οἱ παρόντες Ἕλληνες βουλευταὶ καὶ ἀμέσως μετ' αὐτοὺς ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Πανοσιολ. Καθηγούμενοι Κύκκου καὶ Μαχαιρᾶ καὶ ἅπας ὁ Ἱ. κλῆρος τῆς πρωτευούσης μετὰ πολλοῦ κόπου δυνηθέντες νὰ προχωρήσωσι μέχρι τῆς Σολέας τοῦ Ναοῦ ἕνεκα τοῦ ἀσφυκτικῶς συνωστιζομένου Ἐκκλησιάσματος, ὅπερ χωρὶς τινος ὑπερβολῆς θὰ ὑπέβαινε τοὺς δισχιλίους, πλὴν τῶν ἐν τῷ περιβόλῳ συνωστιζομένων.

Ὁ Ναὸς ἦτο πενθίμως διακεκοσμημένος ὁλόκληρος ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἠγείρετο μεγαλοπρεπὲς κενοτάφιον δι' ἑλληνικῶν σημαιῶν περιβεβλημένον καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ εἰκὼν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως ἐν μέσῳ ἀνεστραμμένων πενθίμως κλάδων φοίνικος.

Ἡ τελετὴ ἤρξατο διὰ τοῦ «εὐλογητὸς ὁ Θεός» καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέγνω τὸ εὐαγγέλιον, ἀπήγγειλε κατανυκτικὰς δεήσεις, οἱ χοροὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Π. Διδασκαλείου ἔψαλλον τὰ νεκρώσιμα τροπάρια καὶ ὁ τῶν ἱερέων χορὸς τὰ προσήκοντα αὐτῷ. Τὸ πέρας τῆς ἐπιβλητικῆς τελετῆς ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐν ἠχηρᾷ φωνῇ ἀνεβόησε τρὶς **«Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου Α'»** *καὶ τοῦτο ἐπανέλαβε τὸ παμπληθὲς Ἐκκλησίασμα, ἔψαλον δὲ εἶτα οἱ χοροὶ τῶν μαθητῶν ἐμμελέστατα.*

Παρὰ τὸν πρωτοφανῆ καὶ ὑπέρμετρον συνωστισμὸν ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, ἐτηρήθη ἀδιατάρακτος τάξις καὶ εὐκοσμία τιμῶσαι τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν.

Τοὺς ἐπισήμους ξένους ἐν τέλει ηὐχαρίστησεν ἡ Α. Μακαριότης προφορικῶς καὶ διὰ χειραψίας καὶ τὸ πλῆθος διελύθη ἐν ἄκρᾳ τάξει οὐδεμιᾶς δοθείσης ἀφορμῆς παραπόνου εἰς ξένους ἢ ἡμετέρους.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

Καὶ εἰς πάσας τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Νήσου μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθησαν πάνδημα καὶ κατανυκτικὰ μνημόσυνα ἐν συρροῇ πάντων τῶν κατοίκων παντὸς γένους καὶ πάσης ἡλικίας.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΩΜΑΣ

Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ περιλάβωμεν ἐν τῷ μικρῷ χώρῳ τοῦ φύλλου τόσον καὶ τὰς μᾶλλον συντόμους περιγραφὰς τῶν τελεσθέντων μνημοσύνων εἰς ἁπάσας τὰς κωμοπόλεις καὶ κώμας τῆς Νήσου, ὅπου εὐσεβεῖς καὶ ἐνθουσιώδεις κληρικοὶ καὶ διδάσκαλοι καὶ πρόκριτοι μετὰ θερμοῦ ζήλου εἰργάσθησαν ὅπως τὰ μνημόσυνα τελεσθῶσιν ὡς οἷόν τε σεμνοπρεπῆ καὶ ἐπιβλητικὰ τῆς περιστάσεως ἄξια, ἀθρόοι δὲ αἱ φιλοπάτριδες κοινότητες συνέρρευσαν εἰς τοὺς ναοὺς καὶ παντοιοτρόπως ἐξεδήλωσαν τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν δυναστείαν καὶ τὴν εἰλικρινῆ καὶ βαθεῖαν θλῖψιν ἐπὶ τῷ τραγικῷ θανάτῳ τοῦ λαοφιλεστάτου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου Α'.

Διὰ ταῦτα πιστεύομεν ὅτι θὰ τύχωμεν συγγνώμης ἂν παραλείπομεν νὰ ἀναφέρωμεν κατὰ κωμοπόλεις καὶ κώμας περὶ τῶν τελεσθέντων μνημοσύνων, διότι οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον χωρίον ἐν τῇ νήσῳ ὑστέρησεν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ πατριωτικοῦ καὶ εὐσεβοῦς καθήκοντος αὐτοῦ.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὁ πανηγυρισμὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς ἀνεβλήθη διὰ τὴν 21 Μαΐου κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΝΟΜΟΘ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον ἐξηκολούθησε τὰς ἐργασίας του τῇ προπαρελθούσῃ Παρασκευῇ καὶ τῇ π. Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἥτις ἐπερατώθη τῇ π. Τρίτῃ, ἐπεψηφίσθησαν δὲ καί τινα νομοσχέδια καὶ ὑπεβλήθησαν διάφοροι ἀναφοραί.

Μετὰ τοῦτο οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ ἐζήτησαν τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου ἥτις μετά τινας συζητήσεις ἐγένετο δεκτὴ καὶ ὡρίσθη μέχρι τῆς 24/7 προσεχοῦς Μαΐου.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ δικαιολογοῦντες τὴν στάσιν ταύτην ἐν τῷ Νομοθετικῷ καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τὸν λαὸν εἶχον ὑποβάλει ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης Πέμπτης τὴν ἑπομένην δήλωσιν:

«Οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς παρούσας περιστάσεις καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ῥιζικῆς μεταβολῆς ἐν τοῖς καθόλου πράγμασι τῆς Νήσου δηλοῦσιν ὅτι ἀπέχουσι πάσης ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεως καὶ θέλουσι ψηφίσει τοῦτον ὡς ἔχει καὶ ὡς παρουσιάζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως».

Καὶ ἀληθῶς, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ καθεστῶτος ἡ περαιτέρω συνεργασία τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀποβαίνει ἀδύνατος, καὶ μόνον ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Νήσου παρέχουσι προσωρινῶς [illegible] αὐτῶν εἰς τὸν [illegible] καὶ εἰς Νομοσχέδια [illegible] ὅμενοι ἐν ἐναντίᾳ [illegible] πολιτευθῶσι συμφώνως [illegible] καὶ τὰ [illegible]

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

Εἰς τὴν ἀττικὴν «Ν. Ἡμέραν» ἐτηλεγράφησαν [illegible] ἐν Βιέννῃ [illegible] ἀμφισβητ[illegible] δήσεως [illegible] ἡ Ἀγγλία [illegible] τὴν Κύπρον εἰς [illegible] τὴν Ρ[illegible]

[illegible]

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ

Εἰς τὴν πόλιν μας συνέρρευσαν πολυάριθμοι ἀοιδοὶ καὶ χορεύτριαι πάσης ἐθνότητος, ὧν τὸν σκοπὸν καταδηλοῦσιν αἱ ἐκτεθειμέναι εἰκόνες κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὁδόν.

Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν διέλαθε τὴν παρατηρητικότητα τῶν ἡμετέρων συμπολιτίδων ἡ πιστὴ ἀκρίβεια τοῦ συγχρόνου συρμοῦ, ὡς φέρουσι τοῦτον αἱ ξέναι αὐταί, καὶ θὰ σκεφθῶσιν ἂν πρέπῃ νὰ ἐξομοιῶνται πρὸς αὐτὰς κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν περιβολήν.

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Καθ' ἃ ἔγραψεν ἡμῖν ἡ Ἐπίτιμ. Γραμματεὺς τῆς ἐν Λευκωσίᾳ «Χριστιανικῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρείας», ἡ εὐγενεστάτη **Λαίδη Γκούλδ Ἄδαμς** ἔλαβε πρό τινος Χρυσοκέντητον Σταυρὸν ὡς ἔργον δῆθεν τῶν ἐν Αἰγίνῃ φυλακῶν. Γνωρίζουσα ὅμως τὴν δολίαν πρόθεσιν τῶν ἀποστολέων ἐπλήρωσεν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρείας 10 σελλίνια, ὡς ἀντίτιμον τοῦ ἐν λόγῳ χειροτεχνήματος, καὶ τοῦτο παρέδωκε πρὸς τὴν Ἐπίτιμον Γραμματέα τῆς Ἑταιρείας, ἔγραψε δὲ τὰ γενόμενα πρὸς τοὺς ἀποστολεῖς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 4 Μαρτίου 1913.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἀσμένως ἀποδεχόμενος καὶ τὴν δευτέραν ἐκ λιρῶν ἀγγλ. ὀκτώ, εἰσφορὰν τῆς Κοινότητος Φλάσσου ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν, ἐκφράζω πρὸς ἅπαντας τοὺς δωρητὰς τὰς εὐχαριστίας τῆς Πατρίδος.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Ἐλευθ. Βενιζέλος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρ. 1913.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἀσμένως ἀποδεχόμενος τὴν ἐκ λιρῶν ἀγγλ. 50 ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Πατρίδος, τοῦ χωρίου Βατυλῆς, Κύπρου, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε καὶ νὰ διαβιβάσητε πρὸς ἅπαντας τοὺς δωρητὰς τὰς εὐχαριστίας τοῦ Ἔθνους.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Ἐλευθ. Βενιζέλος.

Τῷ κ.
Χατζηνικόλᾳ Βασιλειάδῃ
Εἰς Βατυλήν.

Σ. Σ. Κ. Φ. Σημειωτέον ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶνε δευτέρα δόσις ἰσαξία τῆς πρώτης παρὰ τῆς φιλοπάτριδος Κοινότητος.

ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

31. 3. 13. ὥρα 6 Μ. [illegible]

Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Ἕλληνας Βουλευτὰς

Λευκωσίαν

Βαθύτατα συγκεκινημένη εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως διὰ τὰ ὑμέτερα θερμὰ συλλυπητήρια.

Ὄλγα.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΜΒΡΗΣΙΣ. *Ἡ κατὰ Φεβρουάριον (ν. ἡ) ὄμβρησις ἐν Κύπρῳ ἐγένετο ὡς ἑξῆς:*

Λευκωσία 3.03, Λάρναξ 5.75, Λεμεσὸς 6.70, Ἀμμόχωστος 4.25, Πάφος 5.86 καὶ Κυρήνεια 3.59.

◆◆◆

ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ *ἀνεχώρησεν σήμερον ἡ δεσποινὶς **ΜΑΡΙΑ Π. ΠΕΡΔΙΟΥ,** ἡ ἐπιτυχοῦσα ἐν τῷ διαγωνισμῷ διὰ τὴν Βικτωριανὴν ὑποτροφίαν, πρὸς Σπουδὴν ἐν Εἰδικαῖς Σχολαῖς τῶν Χειροτεχνικῶν καὶ Οἰκοκυρικῶν ἔργων ἐπὶ διετίαν.*

Ἡ ἐγνωσμένη ἐπιμέλεια καὶ νοημοσύνη τῆς δ)δος Περδίου ἐγγυῶνται τὰς εὐδοκίμους σπουδὰς αὐτῆς καὶ τὴν πολλαχῶς ἐπωφελῆ διδασκαλίαν της ὕστερον ἐν τοῖς Παρθεναγωγείοις τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἐφ' ὃ εὐχόμεθα αὐτῇ εὔπλοιαν καὶ πλήρη εὐδοκίμησιν.

◆◆◆

ΕΝΑΡΕΤΟΣ *καὶ χρηστὸς οἰκογενειάρχης ὁ **Νικόλαος χ'' Παναγῆ** κτίστης ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς τῇ π. Τρίτῃ ἐν τῷ προαστείῳ Στροβόλῳ καταλιπὼν οἰκογένειαν πολυμελῆ ἐν ὀρφανείᾳ καὶ ἀπαρηγορήτῳ θλίψει.*

◆◆◆

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΕΙΣΦΟΡΑΙ *Ὁ εἰσπράκτωρ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἁγ. Παρασκευῆς περιέφερε τὸ κυτίον τῷ π. Σαββάτῳ καὶ συνέλεξε περὶ τὰ **190 γρ.***

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΝΑΩ ΑΓΙΟΥ ΚΑΣΣΙΑΝΟΥ

Αὔριον Δ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν παρακληθεὶς ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος θὰ ἱερουργήσῃ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγ. Κασσιανοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ „ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

Αὔριον περὶ ὥραν 3 μ.μ. ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ θὰ συνεχίσῃ ὁ κ. **Ν. Κατελάνος** *τὴν διάλεξίν του*

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΑΙ

ΤΗΣ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 23 Μαρτίου 1913.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου.)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν 25 Μαρτίου τελοῦμεν μνημόσυνα κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς Φανερωμένης καὶ Ἁγ. Ἀντωνίου ὑπὲρ τοῦ ἐν Κυρίῳ ἀναπαυσαμένου προσφιλεστάτου ἡμῶν

ΓΙΑΓΚ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

(ΜΟΥΜΤΖΗ)

καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ἵνα προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 23 Μαρτ. 1913

Ἡ πενθοῦσα χήρα

Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Οἱ πενθοῦντες ἀδελφοί.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ ὑποφαινόμενοι, ἐπιβαλλόμενον καθῆκον ἐπιτελοῦντες, ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ, ἐξ ὀνόματος ἁπάσης τῆς κοινότητος Κάτω-Δρύος καὶ ἐκ μέρους ἡμῶν, τὰς πολλὰς ἡμῶν εὐχαριστίας καὶ τὴν αἰδιον εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν Πανοσιώτατον Οἰκονόμον Βάβλας Ἰωαννίκιον ὅστις ἐν τῇ διακρινούσῃ Αὐτὸν φιλανθρωπικῇ δωρεᾷ προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Σχολείου ἡμῶν ἑξάλιρον συνδρομήν, ὅπως ἐφοδιασθῇ τοῦτο διὰ τῶν διδακτικῶν ὀργάνων καὶ ἐπίπλων, ὧν ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην.

Ἐν Κάτω Δρυΐ

τῇ 13)26 Μαρτίου 1913.

Οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Σχολείου

Γαβρ. Παπᾶ Χριστοφόρου

Ἀναστάσιος Ἠλία

Ὁ Μουχτάρης

Ἀγ. Παπᾶ Χριστοφόρου.

Ο ΝΕΚΡΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'

—Ἡ μεταφορά.

—Ὁ σχηματισμὸς τῆς νεκρικῆς πομπῆς.

—Παραδειγματικὴ τάξις.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 12)25 Μαρτ. ὥρα 11 π. μ.—Ἡ ἀπόστασις τῶν Ἀνακτόρων μέχρι τῆς ἀποβάθρας, ἥτις εἶνε περίπου 4600 μέτρα, δὲν ἐπέτρεπε ν' ἀναπτυχθῇ ἅπας ὁ σχηματισμὸς τῆς νεκρικῆς πομπῆς εἰς τρόπον ὥστε, ὅταν ἡ κεφαλὴ ταύτης εὑρίσκετο εἰς τὸ Τελωνεῖον, σώματά τινα τῆς οὐρᾶς παρέμειναν ἀκίνητα.

Ἂν ἅπασα ἡ πομπὴ ἀνεπτύσσετο ἐλευθέρως, θὰ κατελάμβανε μῆκος ὀκτὼ χιλιομέτρων.

Ὁ συμμετασχὼν τῆς παρατάξεως στρατὸς ὑπολογίζεται εἰς πέντε χιλιάδας. Ἡ τάξις τῆς πομπῆς ἦτο μοναδική, τηρουμένων ἐπακριβῶς τῶν διαστημάτων, συμφώνως μὲ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα.

Τὴν πομπὴν παρηκολούθησαν ἑξακόσιοι ἡμέτεροι ἀξιωματικοί.

Ἄγγλος δημοσιογράφος παρακολουθήσας τὴν πομπήν, ἐβεβαίου ὅτι ἡ κανονικότης καὶ ἡ γραφικότης τοῦ σχηματισμοῦ ταύτης ἦτο ἀνωτέρα τῆς κηδείας του Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδου.

—Ὁ λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

Πρὶν ἀνέλθουν ἐπὶ τῆς «Ἀμφιτρίτης» οἱ ἐπίσημοι ὁ Μητροπολίτης ἀπήγγειλεν εὐχάς, εἰπὼν ἐν τέλει τὰ ἑξῆς:

—«Σεπτὲ καὶ ἔνδοξε Βασιλεῦ. Μετὰ 50 ἐτῶν Βασιλείαν ὑποκύπτων εἰς μαρτυρικὸν θάνατον ἀπέρχεσαι εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν. Ἀπέρχεσαι ἀφοῦ ἠξιώθης νὰ ἴδῃς τὸ Κράτος σου εὐρυνόμενον, τὸ ἔθνος μεγαλυνόμενον καὶ τὸ στέμμα σου λαμπρυνόμενον ὑπὸ τῆς αἴγλης ἀληθοῦς δόξης. Ἀπέρχεσαι ἀφίνων μνήμην ἄληστον καὶ συναποκομίζων τὴν εὐλογίαν τοῦ ὑψίστου τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν λαῶν οὓς ἠλευθέρωσας καὶ τὴν λατρείαν ὁλοκλήρου τοῦ Γένους. Βασιλεῦ μὴ παύσῃς ἀπερχόμενος πλησίον τοῦ ὑψίστου παρακαλῶν αὐτὸν ὅπως κρατύνῃ ἐσαεὶ τὸ ἑλληνικὸν Γένος καὶ τὴν δυναστείαν ἣν παρέδωκας εἰς τὸν ἀντάξιόν σου Διάδοχον Βασιλέα, Κωνσταντῖνον τὸν Δωδέκατον.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη Βασιλεῦ!

Τὸ πλῆθος ἐπανέλαβε τρίς:

Αἰωνία σου ἡ μνήμη».

—Τὰ ξένα πολεμικά.

Τὴν νύκτα ὁ Βασιλεὺς ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς «Ἀμφιτρίτης» ἥτις ἔφερε τὸ βασιλικὸν σῆμα εἰς τὸν πρυμναῖον ἱστόν. Μόλις εἰσεκομίσθη τὸ φέρετρον τὸ Βασιλικὸν σῆμα κατεβιβάσθη μεσίστιον.

Τὰ ξένα πολεμικὰ συνώδευσαν τὴν «Ἀμφιτρίτην» τεθέντα ὡς ἑξῆς. Ἀριστερᾷ τὸ Ἀγγλικόν, Αὐστριακὸν καὶ Ρωσσικόν, δεξιᾷ τὸ Γερμανικόν, Ἰταλικόν, καὶ Γαλλικόν. Διαρκούσης τῆς ἐκφορᾶς, τὰ ξένα πολεμικὰ ἔβαλλον βολὰς ἀνὰ τρία λεπτά.

Ἀθῆναι, 15)28 Μαρτίου.—Ἡ θαλαμηγὸς «Ἀμφιτρίτη» φέρουσα τὴν σορὸν τοῦ Βασιλέως ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ. Ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τῶν συνοδευόντων αὐτὴν ξένων πολεμικῶν. Τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνῆλθον ἐπ' αὐτῆς καὶ προσηυχήθησαν παρὰ τὸ φέρετρον, κεκαλυμμένον διὰ τῶν σημαιῶν Ἑλληνικῆς καὶ Δανικῆς. Ἀπεβιβάσθη ὑπὸ τῶν Πριγκίπων. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἡ Βασιλομήτωρ Ὄλγα, οἱ αὐλικοὶ καὶ οἱ ὑπουργοὶ ἠκολούθουν τὸ φέρετρον τοποθετημένον ἐπὶ κιλλίβαντος τηλεβόλου. Τὴν 12.30' ὑπὸ τοὺς κανονιοβολισμοὺς τῶν παρακτίων πυροβολείων καὶ τῶν πολεμικῶν ἀπεβιβάσθη τὸ φέρετρον.

Ἐναπετέθη ἐπὶ κιλλίβαντος τηλεβόλου συρομένου ὑπὸ 52 πεζοναυτῶν. Εἰς τὰς 2 ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Σοφία ἀνέμενεν εἰς τὸν σταθμὸν τὴν πομπήν. Ὁ Βασιλεύς, οἱ πρίγκηπες καὶ οἱ ὑπουργοὶ ἠκολούθουν πεζοί. Ἐντύπωσιν προυξένησε τὸ ἀρήϊον παράστημα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Εἰς τὴν Μητρόπολιν εἰσεκόμισαν τὸ φέρετρον οἱ πρίγκηπες ἀσκεπεῖς. Ἡ Βασιλομήτωρ ἐνηγκαλίσθη ὀλοφυρομένη τὸ φέρετρον.

Εἰς τὴν πόλιν μέγας ὑπῆρξεν ὁ λαϊκὸς συναγερμὸς κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς πομπῆς.

Τὸ πλῆθος κλαίει καὶ ἀνθοβολεῖ. Αὔριον θὰ ἐκτεθῇ ὁ Νεκρὸς εἰς λαϊκὸν προσκύνημα ἐπὶ πενθήμερον.

Ἡ κηδεία θὰ λάβῃ χώραν τὴν Τετάρτην.

Ἀθῆναι, 29 Μαρτίου—Κατὰ τὸ προσκύνημα πρὸ τοῦ Νεκροῦ τοῦ Βασιλέως ἀντιπαρῆλθον χιλιάδες Ἀθηναίων καὶ ἐπαρχιωτῶν.

Ἡ Βασιλομήτωρ προσελθοῦσα εἰς τὴν Μητρόπολιν ἐζήτησεν ὅπως ἐκκενωθῇ ὑπὸ τῆς φρουρᾶς καὶ παρέμεινε μόνη μετὰ τοῦ Νεκροῦ.

Ἀφίκοντο οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Βασιλέων καὶ τῶν Κυβερνήσεων τῶν διαφόρων Κρατῶν διὰ τὴν κηδείαν. Εἰς τὸν σταθμὸν ἐδεξιώθη αὐτοὺς ὁ Βασιλεύς.

—Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κρατῶν.

Ὁ κατάλογος τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Κρατῶν εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου συμπληροῦται, κατὰ νεωτέρας πληροφορίας, ὡς ἑξῆς:

Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας ὁ πρίγκηψ τοῦ Τέκ. Τῆς Γερμανίας ὁ πρίγκηψ Ἐρρῖκος τῆς Πρωσσίας. Τῆς Ρωσσίας ὁ Μ. Δοὺξ Δημ. Κωνσταντίνοβιτς. Τῆς Δανίας ὁ πρίγκηψ Βάλδεμαρ καὶ ὁ πρίγκηψ Ααγχ. Τῆς Σαξωνίας ὁ κόμης τοῦ Ρέξ. Τῆς Ἰταλίας ὁ δοὺξ τῆς Γενούης. Τῆς Ἱσπανίας ὁ ἰνφάντης Σὲν Κάρλος. Τῆς Αὐστρίας ὁ βαρῶνος Μπούριαν. Τῆς Γαλλίας ἀποστολὴ ὑπὸ ἕνα ναύαρχον. Τοῦ Βελγίου ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτής. Τῆς Ρουμανίας ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτής.

Ὁ πρίγκηψ Ἰωακεὶμ τῆς Πρωσσίας, ἐπιστρέφων ἐξ Ἱεροσολύμων, μεταβαίνει εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν.

Τῆς Νορβηγίας ὁ συνταγματάρχης Σπαῖρεκ πρῶτος ὑπασπιστὴς τοῦ Βασιλέως, τῆς χώρας ταύτης.

Τὸν Βασιλέα τῆς Σερβίας ἀντιπροσώπευσεν ὁ Διάδοχος τῆς Σερβίας καὶ τὸν τῆς Βουλγαρίας ὁ Διάδοχος αὐτῆς ἐπίσης, οἵτινες ἐγένοντο ἐπισήμως καὶ ἐγκαρδίως δεκτοί. Εἰς τὸν πρῶτον ἀπενεμήθη ὁ Ἑλληνικὸς Μεγαλόσταυρος· ὁ δεύτερος ἔχει ἤδη τοῦτον ἀπὸ τῆς ἐνηλικιώσεώς του.

Ἀλεξάνδρεια 3 Ἀπριλίου.—Ἡ κηδεία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἐγένετο χθὲς ἐν Ἀθήναις μετ' ἀφαντάστου μεγαλοπρεπείας. Τὸ θέαμα ἦτο ἀπερίγραπτον, ἡ δὲ τάξις ἀπόλυτος.

Ὁ νεκρὸς τοῦ Βασιλέως κατεβιβάσθη εἰς τὸν τάφον τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ὥραν καλυφθεὶς ὑπὸ χώματος ληφθέντος ἐκ τοῦ τάφου τοῦ Ἀθανασίου Διάκου.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Βελιγράδιον, 28. — Δύο σερβικαὶ μεραρχίαι ἀποτελούμεναι ἐξ 64,000 ἀνδρῶν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν δυτικῶν καὶ βορειοδυτικῶν φρουρίων, ἅτινα εἶνε νεωτάτης κατασκευῆς. Πρῶτον εἰσῆλθεν ἐν τῇ πόλει τὸ σερβικὸν ἱππικόν.

Δυσαρέσκεια ἐπικρατεῖ διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ Βούλγαροι σχεδὸν δὲν ἀνέφερον τὰς θυσίας τῆς Σερβίας. Ἀγγέλλεται ἡμιεπισήμως ὅτι ἡ 13 φάλαγξ τοῦ σερβικοῦ πεζικοῦ ὑπέστη τὴν μεγαλυτέραν δοκιμασίαν κατὰ τὴν μάχην τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ἡ φάλαγξ αὕτη εἶχε διαταχθῆ μετὰ τῆς δευτέρας βουλγαρικῆς φάλαγγος νὰ ἐκτελέσῃ νυκτερινὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ φρουρίου Τοὺπ Τεπελάρ. Οἱ Βούλγαροι πρὸ τοῦ φοβεροῦ πυρὸς τῶν Τούρκων ὑπεχώρησαν, ἀλλὰ τὸ 3ον καὶ 4ον σερβικὰ συντάγματα μιᾶς σερβικῆς φάλαγγος, διαταχθέντα νὰ καταλάβωσι τὰς παρὰ τὸ φρούριον θέσεις ἀντὶ πάσης θυσίας, κατώρθωσαν τοῦτο καταλαβόντα ὁμοίως τὸ φρούριον. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη ἐστοίχισεν εἰς τοὺς Σέρβους 1000 νεκροὺς καὶ 4000 τραυματίας.

Τὸ Ρέουτερ μανθάνει ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν θὰ παύσῃ τὰς ἐχθροπραξίας, ἐφ' ὅσον ἡ Τουρκία δὲν ὑπογράφει τὴν εἰρήνην. Φρονεῖ ὅτι ἡ κατὰ τῆς Τσατάλτζας πορεία δύναται νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν εἰρήνην ἐξαναγκάζουσα τὴν Τουρκίαν ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἧτταν της. Ἡ Βουλγαρία ἐν τῷ μεταξὺ ἐγνωστοποίησεν εἰς τοὺς Συμμάχους ὅτι εἰς τὴν ἀπάντησίν της πρὸς τὰς προτάσεις τῶν Δυνάμεων ζητεῖ τὴν μεθόριον Σάρου—Μηδείας καὶ πολεμικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν πρόκηται νὰ ὑποστῇ μέρος τοῦ Δημ. Ὀθωμανικοῦ Χρέους.

Σόφια, 38. Ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος, ὁ κ. Σπιένς καὶ οἱ στρατηγοὶ Σαββώφ, Ἰβάνωφ καὶ Πετρώφ εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ παρήλασαν διὰ μέσου τῶν συνωστισμένων Τούρκων αἰχμαλώτων. Κατηυθύνθησαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν λέσχην ὅπου ὁ Σουκρῆ πασᾶς καὶ τὸ ἐπιτελεῖον του ἔχουν περιορισθῆ. Ἀφοῦ ἐπεθεώρησε τὰ βουλγαρικὰ στρατεύματα ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη τὸν Σουκρῆ πασᾶν ὅστις παρέδωκε τὸ ξῖφός του ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς τοῦ τὸ ἐπέστρεψε μετὰ κολακευτικῶν ἐκφράσεων.

Ὁ στρατηγὸς Ἰβάνωφ εἰς τὴν ἔκθεσίν του περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Ἀδριανουπόλεως λέγει ὅτι μόνα τὰ βουλγαρικὰ στρατεύματα τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος μετέσχον τῆς τελικῆς ἐφόδου. Αἱ ἐνέργειαι τῶν Σέρβων εἶχον χαρακτῆρα καθαρῶς ἐπιδεικτικόν.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Τηλεγράφημα ἐκ Μιλάνου ἀγγέλλει ὅτι ὁ «Αἰὼν» δημοσιεύει ἐκτενὲς τηλεγράφημα τοῦ πολεμικοῦ αὐτοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνταποκριτοῦ κ. Μαγκρίνι ὅστις ἐπισκεφθεὶς τὸν Βούλγαρον στρατηγὸν Χασάπτσιεφ ἔσχε μακρὰν συνέντευξιν ἐπὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Ἀνδριανουπόλεως. Ὁ στρατηγὸς Χασάπτσιεφ ἐν τῇ συνεντεύξει του ταύτῃ ἀναβιβάζει τὸν πολιορκητικὸν στρατὸν εἰς ἑκατὸν πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν, ἐξ ὧν αἱ εἰκοσιπέντε χιλιάδες ἦσαν Σέρβοι. Ὁ πολιορκητικὸς οὗτος στρατὸς εἶχεν ἑβδομήκοντα φρουριακὰ τηλεβόλα τῶν 15 καὶ τῶν 12, ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν φρουριακῶν τὰ 22 ἦσαν Σερβικά.

Ἐπίσης ὁ πολιορκητικὸς στρατὸς διέθετεν ἑκατὸν εἴκοσι πεδινὰ ταχυβόλα. Τὴν ἐπίθεσιν ἐνήργησαν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς μὲν πλευρᾶς οἱ Βούλγαροι, ἀπὸ δὲ τῆς δυτικῆς οἱ Σέρβοι. Αἱ μάχαι ὑπῆρξαν αἱματηρόταται, διήρκεσαν δύο ὁλόκληρα ἡμερονύκτια, μετὰ μείζονος σφοδρότητος κατὰ τὴν νύκτα. Αἱ ἀπώλειαι ἀμφοτέρωθεν ἀνέρχονται εἰς δέκα πέντε χιλιάδας νεκρῶν καὶ τραυματιῶν.

Ὁ στρατηγὸς Χασάπτσιεφ ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Σουκρῆ πασᾶ, τὸν ὁποῖον ὠνόμασε γενναῖον καὶ στρατηγικώτατον ὑπερασπιστήν, ηὐχήθη ὅπως ἀποδειχθῇ ὁ Σουκρῆ πασᾶς καὶ ὡς πολιτισμένος, διαψευδομένης τῆς φήμης, ὅτι κατέστρεψε τὴν πόλιν.

Ἐξακολουθῶν ὁ στρατηγὸς Χασάπτσιεφ, εἶπεν ὅτι ἡ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ σημασία τῆς νίκης ταύτης μεταβάλλει ριζικῶς τὴν κατάστασιν, καθ' ὅσον ἡ Βουλγαρία διαθέτει ἤδη μίαν νέαν στρατιὰν μετὰ διακοσίων ταχυβόλων, ἔχει δὲ ἐλευθέραν τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν Κων)πολιν.

—Γνωρίζομεν, κατέληξεν ὁ Βούλγαρος στρατηγός, ὅτι αἱ θυσίαι τοιαύτης προελάσεως θὰ εἶνε ἀνωφελεῖς, διότι ἡ Εὐρώπη δὲν θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ διατηρήσωμεν τὴν Κων)πολιν. Ἀλλὰ νὰ στρατοπεδεύσῃ ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς ἔξωθι τῆς Κων)πόλεως ἔστω καὶ ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας, θὰ εἶνε, ἀπὸ ἀπόψεως τῆς ἱστορίας τῆς πολεμικῆς τιμῆς ἔξοχος θρίαμβος διὰ τὴν Βουλγαρίαν, ἀντάξιος τῶν θυσιῶν της.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Λονδῖνον 12)25 Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων—Ὁ σερ Γκρέϋ εἰς βραχὺν ἀλλὰ σοβαρὸν λόγον του ἐπὶ τῶν Βαλκανικῶν ἀνήγγειλε τὴν συμφωνίαν τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῶν βορείων καὶ ἀνατολικῶν συνόρων τῆς Ἀλβανίας. Προσέθηκεν ὅτι τὰ ἐνώπιον τῶν Δυνάμεων ἐκκρεμῆ ζητήματα δυνατὸν νὰ προξενήσουν ἀκόμη δυσθυμίας, ἀλλ' ὄχι ἀνησυχίας. Ἀποτέλεσμα τῆς συμφωνίας τῶν Δυνάμεων θὰ εἶνε ἡ παῦσις τῶν ἐχθροπραξιῶν ὅσον ἀφορᾷ τὸ τί θὰ εἶνε ἡ Ἀλβανία.

Ἐντόνως συνέστησαν εἰς τὸ Μαυροβούνιον νὰ παύσῃ χύνον ἀνωφελῶς αἷμα ἐπιτιθέμενον ἐκ νέου κατὰ τῆς Σκόδρας. Ἐλπίζει ὅτι, ἂν ἡ ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων δὲν γείνῃ σεβαστή, δὲν θὰ ἐπιβληθῇ μονομερῶς ἀλλὰ συνολικῶς ὑπὸ τῶν Δυνάμεων. Ἐντόνως συνεβούλευσε καὶ τὴν Τουρκίαν καὶ τοὺς συμμάχους νὰ δεχθῶσι τὴν μεσολάβησιν τῶν Δυνάμεων καὶ ἀπεθάρρυνε τὴν ἀξίωσιν πολεμικῆς ἀποζημιώσεως. Ὁ κ. Ἄσκουϊθ ἐλπίζει νὰ κατανοηθῇ ὅτι ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ὅτι αἱ ἐχθροπραξίαι πρέπει νὰ παύσουν.

Λονδῖνον 16)29.—Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων προέβησαν εἰς κοινὰς παραστάσεις ἐν Κεττίγνῃ καὶ Βελιγραδίῳ κοινοποιοῦντες τὴν ἀπόφασιν τῶν δυνάμεων διὰ τὰ σύνορα τῆς Ἀλβανίας καὶ ζητοῦντες ὅπως ἀρθῇ ἡ πολιορκία τῆς Σκόδρας.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Μαυροβουνίου ποιεῖται ἔκκλησιν διὰ τοῦ Πρακτορείου Ρέουτερ πρὸς τὸν Βρεττανικὸν λαόν. Λέγει ὅτι ἡ Εὐρώπη προτίθεται νὰ φονεύσῃ τὸ Μαυροβούνιον, διὰ νὰ ἱδρύσῃ τὴν Ἀλβανίαν. Τὸ Μαυροβούνιον δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐχθροπραξίας, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχῃ ὑπογράψει τὴν εἰρήνην μετὰ τῆς Τουρκίας. Ἀκολούθως θὰ ζητήσῃ τὴν ἔμπνευσίν του εἰς τὴν ἀπόγνωσιν.

Κεττίγνη, 16)30.— Ἡ διακοίνωσις τῶν Δυνάμεων ζητεῖ ὁμοίως ὅπως ἀποσυρθῶσι τὰ Σερβικὰ καὶ Μαυροβουνιωτικὰ στρατεύματα ἀπὸ τὰ δύο μέρη τὰ ὁποῖα θὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἐγγυᾶται τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας εἰς ὅλα τὰ καταληφθέντα ἐδάφη.

Ἀλεξάνδρεια, 3 Ἀπριλίου ὥρα 2. 30' μ μ.

Τέσσαρα Αὐστριακὰ πολεμικὰ κατέπλευσαν εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Μαυροβουνίου.

Ἀλεξάνδρεια, 4 Ἀπριλίου ὥρα 1 μ. μ.—Οἵ τε Ἕλληνες καὶ Μωαμεθανοὶ κάτοικοι τῆς Κορυτσᾶς ἐτηλεγράφησαν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν τῆς Ἀγγλίας κ. Γκρέϋ ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀποδεχθῶσιν ἀλβανοποίησιν καὶ ὅτι θὰ ἀντιστῶσι μέχρις ἐσχάτων.

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος τῆς Ἑλλάδος ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸ Ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον τῆς Ἰταλίας ὅτι ἡ ἐχθρικὴ στάσις τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τῶν συμμάχων Βαλκανικῶν, ἀπειλεῖ ὁ [illegible] τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων. Διὸ παρακαλεῖ ὅπως πάσῃ δυνάμει ἀποτραπῇ ὁ τοιοῦτος κίνδυνος.

Διὰ τῆς «Ἐλευθερίας»

ΤΟ «ΧΑΜΙΤΙΕ»

Ἀθῆναι, 12)25 Τὸ Ἑλληνικὸν ἀντιτορπιλλικὸν «Ἰέραξ» παραλαβὸν ἀπροόπτως ραδιοτηλεγράφημα, ποιουμενον διὰ τὸ «Χαμηδιέ» διὰ τοῦ ὁποίου τὸ γερμανικὸν ἀτμόπλοιον «Ἑρμ[illegible]» ἐγνωστοποίει αὐτῷ ὅτι ἀνέμενεν [illegible] μήκος καὶ πλάτος μετὰ προμηθειῶν γαιανθράκων καὶ πολεμεφοδίων, ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ραδιοτηλεγράφημα ἐκ μέρους δῆθεν τοῦ «Χαμηδιέ», ὅτι ἀνέμενεν εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος. Ὁ «Ἰέραξ» πλεύσας ὁλοταχῶς [illegible] τὸ γερμανικὸν πλοῖον.

Ἀθῆναι, 14)27.—Πλοίαρχος ξένου πολεμικοῦ ἐβεβαίωσεν ὅτι Αὐστριακὸν πλοῖον προμηθεύει ὁ [illegible] γαιανθράκων καὶ τροφῶν τὸ «Χαμηδιὲ» εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ

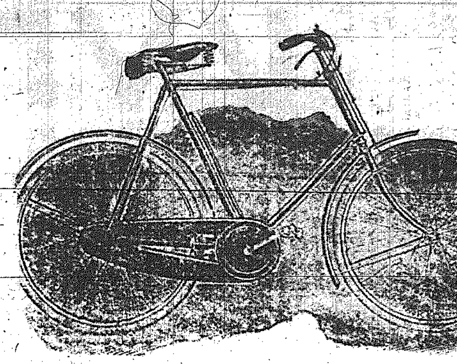

ΔΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

ΑΠΟ ἐτῶν ἤδη προμηθεύω ποδήλατα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἐργοστασίων

RALEIGH & HUMBER

μὲ μηνιαίας δόσεις καὶ εὑρίσκομαι εἰς τὴν λίαν εὐάρεστον θέσιν νὰ βεβαιώσω διὰ τῆς πολυαρίθμου πελατείας μου ὅτι ταῦτα εἶνε τὰ ἄριστα πάντων.

Τοιαῦτα ποδήλατα προμηθεύω ἀντὶ τιμῆς ἀπὸ 12 σελλινίων μέχρι 13 λιρ. καὶ 10 σελ. μὲ ἑβδομαδιαίας δόσεις 2 σελ.

Μεταχειρισμένα ποδήλατα προμηθεύω μὲ ἑβδομαδιαίας δόσεις 1—1½ σελ.

Οἱ κατοικοῦντες εἰς χωρία ἢ ἄλλας πόλεις δύνανται νὰ ὁρίσουν ἀντιπροσώπους ἐν Λευκωσίᾳ.

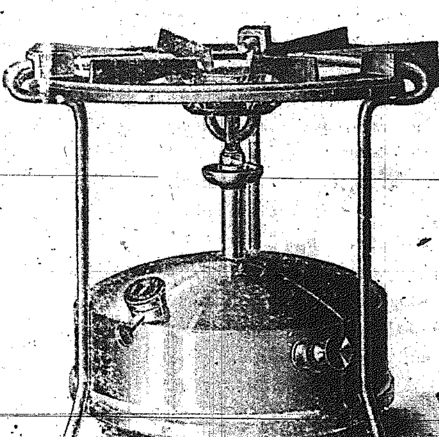

Ἐν τῷ ἡμετέρῳ Καταστήματι πωλοῦνται ὡσαύτως ΠΥΡΑΥΝΑ πετρελαίου διὰ πεπιεσμένου ἀέρος δι' οἰκονομικωτάτην οἰκιακὴν χρῆσιν. Παρέχονται μὲ ἑβδομαδιαίας δόσεις ἑνὸς σελ. καὶ ἐπιδιορθοῦνται δωρεὰν ἐπὶ ἓξ μῆνας· ἕκαστος δὲ ἀγοραστὴς δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ πύραυνον μετὰ τὴν χρῆσιν ἑνὸς μηνὸς ἐὰν δὲν ἤθελε φανῇ αὐτῷ ἀρεστόν.

Τιμαὶ ἀπὸ 8—12 σελ. ἕκαστον.

ΔΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΕΙΟΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΕΝ ΒΑΤΥΛΗ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σ. Κοινοῦ, τοῦ Γεωργικοῦ μάλιστα κόσμου καὶ τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μου ὅτι εἰς τὸ Σιδηρουργεῖον ἡμῶν ἐν Βατυλῇ ἤρξατο ἡ κατασκευὴ σιδηρῶν ἀλακατίων παντὸς εἴδους.

Κατεσκευάσαμεν καὶ ἐτοποθετήσαμεν μέχρι τοῦδε ἱκανὰ ἀλακάτια καὶ ἀπέδωσαν ταῦτα ἀποτελέσματα ἐντελῶς ἴσα πρὸς τὰ ἐκ τῶν ἀρίστων σιδηρουργείων τῆς Λευκωσίας προμηθευόμενα.

Αἱ τιμαὶ εἶνε συγκαταβατικαὶ εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε καὶ κατὰ δόσεις συμπεφωνημένας.

Ἀνδρέας Λουκᾶ

σιδηρουργός.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

Ε. Χ'' ΣΤΕΦΑΝΟΥ & ΣΙΑΣ

ΕΝ ΚΑΡΑΒΑι

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Κεντρικὴ ὁδὸς)

Παραπλεύρως Ξενοδοχείου «τὸ Βυζάντιον»

Πωλοῦνται **ἐλαστικὲς κραβάτες** διὰ καλοκαιρινὰς ἐνδυμασίας ὑφασμένοι μετὰ στερεότητος ἀγροτικῆς καὶ λεπτότητος εὐρωπαϊκῆς ἀπομιμούμενα τελείως εὐρωπαϊκὰ καλοκαιρινὰ κασμίρια καὶ φλανελέττα μὲ τοὺς νεωτάτους καὶ ἁρμονικωτάτους χρωματισμοὺς αὐτῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι δείγματα ἀποτεινόμενοι εἴτε εἰς τὸ ἐν Καραβᾷ Κατάστημα εἴτε εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ ὑποκατάστημα, ὅπερ διευθύνει ὁ κ. Χρ. Φλωρίδης.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΕΙΔΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ

Ι. Τ. ΛΟΙΖΙΔΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Νεωτάτη καὶ πλουσιωτάτη ἡ ὁμίθη ἐκ Ρωσσίας συλλογὴ πάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν ἤτοι

Ἐπιτάφιοι χρυσοκέντητοι μετὰ λίθων καὶ μαργαριτῶν.

Ἱερατικὰ καὶ διακονικὰ ἄμφια χρυσοΰφαντα καὶ μεταξωτὰ διαφόρων εἰδῶν.

Ἀέρες (ἀναφορὰδες) κεντητοί.

Καλύμματα Ἁγ. Τραπέζης καὶ Προθέσεως.

Ἀρτοφόρια ἐπίχρυσα.

Σταυροὶ ἁγιασμοῦ.

Ἀρτοφυλάκια Ἁγ. Τραπέζης.

Κύπελλα ἁγιασμοῦ (ζέν) καὶ τρίκηρα καὶ λόγχαι.

Δίσκοι Ἀντιδώρου ἐπάργυροι.

Κηροπήγια, Φανοὶ κομψότατοι καὶ περίτεχνοι.

Θυμιατήρια (θυμιατοὶ) ἐπίχρυσα καὶ ἐπάργυρα.

Ἅγια ποτήρια ἐπίχρυσα.

Ἱερὰ Εὐαγγέλια μετὰ διακόσμων ἐξ ἀργύρου.

Μυροδόχαι μεθ' ὅλων τῶν χρειωδῶν διὰ βάπτισμα.

Λάβαρα Ἀναστάσεως καὶ τῶν κυριωτέρων Ἁγίων.

Κανδῆλαι περὶ τὰ 100 διάφορα εἴδη, ἐπίχρυσοι καὶ ἐπάργυροι.

Ὑφάσματα διαφόρων εἰδῶν διὰ ράσα καὶ ἄλλα πολλὰ εἴδη ὑφασμάτων, νημάτων καὶ Μανιφατούρας.

Πάντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ ταῦτα εἴδη χαρακτηρίζει τῆς βυζαντινῆς τέχνης τὸ περίτεχνον καὶ ἡ στιλπνότης καὶ πολυτέλεια τῶν χρωμάτων, βυζαντινὴν προσδίδοντα μεγαλοπρέπειαν καὶ λαμπρότητα εἰς τὰς ἱερὰς τελετὰς τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Ὀρθοδόξους Ἕλληνας ὑπομιμνήσκοντα μέγα καὶ περίλαμπρον ἐθνικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν παρελθόν.

Προμηθεύονται κώδωνες ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Ρωσσίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.		50	—60
Κριθὴ	»	» 29	—32
Βρώμη	»	» 18	—20
Ὄροβος	»	» 38	—39
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ		» 5	— 5 1)2
Λινόσπορος	»	» 3	
Κουκκία ξηρὰ	»	» 1 1)2	— 1 3)4
Σταφ. μαῦραι	»	παρ. 60	—65
» βραστοὶ	»	» 40	—60
Γεώμηλα γαλ.	»	» 45	—55
Κρόμμυα	»	» 50	
Ἔλαια ἐντ. ἡ λίτρ. γρ.		30	—32
Βάμβαξ	»	» 29	—30
Οἶνοι τὸ γομάρι		»140	-220
Κουμανδαρία		»230	-280
Ρακὴ εὐμμα 20 β. ἡ ὀκᾶ			4

Τύποις «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ» Πετρίδου καὶ Νικολάου